

ההשבעה

ט"ו בטבת, תשמ"ז 16.1.1987

**זאשוגי פאשא
והקשר הישראלי**
יומן שבי בכלא קהיר.
פרסום ראשון

מבני ימית,
קללת הפיצויים
רימון בדיסקוטה,
רצח ותעלומה
משה זנובר, רק י"ר.
שמו ברטי

סיפור השבוע
האיש שהיה צייד
האדם האחרון
האחרון

קח כהזמן רגע מתוק בחיים

הזמן הוא הכל

87 אסי

פאזן קארם

נפגשו במרת. אני, ORIELLA, מינת הישיבה חקלאית מאיטליה עם חמגע המיוחד של NICOLA CAPPELLINI המעצב הנודע. היא ALESSANDRA ספרידיה מקסימה. עשינו הכרה בקומה השנייה של בית מרת, מפגש הריחות האירופאי הגדול בישראל. מסביבנו, תוכלו למצוא עוד המון פינות ישיבה ופינות אוכל יפהפיות. בחור לכאן אות לטעמכם - וקחו אותה הביתה.

בואו נפגש כבר חשבו בבית מרת הקרוב אליכם, אריבדרצ'י.

אפשרות
לחפצים
באמצעות
"דירה עדיף"

מ.ת.ח. ב.מ.צ. ש

בית

תל אביב, רח' חורגל 158 חיסה, רח' חורגל 52
פאר - שפיר, רח' חורגל A ירושלים, חורגל 61

הצטרף לסידרה
קח מוצד איכות
של רטפון
ב-12 חשלומים

שאלת שאלה

* גרץ דיגיינזין - הטלויזיה חדישטית הממוחשבת עם סלטקסט וזו BUILT IN, קליטה סטראומינית (3 WAY), 99 ערוצים ממוחשבים ומרקע כפול עד 28".

* וידיאו גרץ - בשיטה VHS עם משרת בקרה ממוחשבת.

* קונסטרוקט - מכונת כביסה, מדיח כלים ומייבש כביסה עם תו תקן גרמני.

* מאקיר - אגרי חום נידים, מפור חום ושואבי אבק מעולים.

* סטארמיקס - מריכלי מזון משובלים עם שפע של אבזורים.

האסמקה מידית. חשלומים בחשבים. עד 12 חודשים (לבעלי "דירה עדיף" ויישארברט).

starmix

Fakir

Graetz

neu

Construtta

Graetz

Construtta

רטפון
אימפורט בעמ

לחשיך בחנויות החשמל המובחרות ובשוק

פאזן קארם

אם גלידה קרה או קפה הם מקפיצים אותך מכאב. אתה צריך סנסיטיים. משחת שיניים מיוחדת לשיניים רגישות לחום, קור ודברי מתיקה.

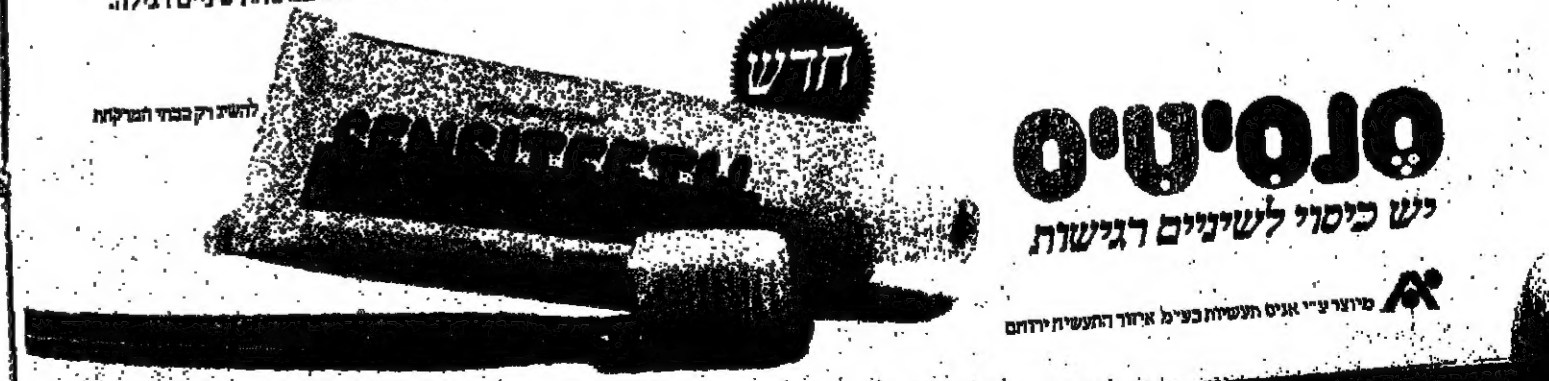
כיצד שיניים בריאות מפתחות רגישות?
החלק העליון של חשן מוגן על ידי שכבת גומי (אמאיל). החלק התחתון מכוסה על ידי החניכיים. במקרה של נסיגת חניכיים (קטנה ככל שתהיה) יחשף השריר הבלתי מוגן וכל גירוד ויצוץ כמו קור, חום, מתיקות וכי יגרמו כאבים עזים - זוהי תופעה של שיניים רגישות.

מהו הסוכר לנסיגת חניכיים?
אצל חלק גדול מהאוכלוסייה חלה נסיגת חניכיים טבעית בגיל מבוגר. במקרים אחרים נגרמת עקב צמצום לא נכון או שמוש במברשת קשה או מברשות חניכיים.

האם ניתן לרפא רגישות יתר של השיניים?
כן, ניתן לרפא רגישות יתר של השיניים על ידי שמוש במשחת השיניים סנסיטיים משחת שיניים חדשה ומיוחדת. לבעלי רגישות יתר של השיניים. סנסיטיים מכילה חומרים מיוחדים היוצרים שכבת מגן המתאחדת עם שורש השן החשופה ומגנה גירויים תורמים לכאבים.

למה לך לסבול מכאבים מיותרים?
סנסיטיים טעימה, אינה מכילה קצף שאינו נחוץ לניקיון השיניים ומתחילה במה הרצפה נעימה ורעננה ויכולה להחליק את השימוש במשחת שיניים רגילה.

סנסיטיים
יש כיסוי לשיניים רגישות

סיורי צייגס חשיפת כעיל אירוד והעשיית יחדות

סוכהבוע

ט"ו בטבת, תשמ"ז 16.1.1987
1987 כל הזכויות שמורות ל-מעריב

עורך: צבי לביא
עריכת: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכת גרפיקה: יורם נאמן
גרפיקה: גלע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

קוביא יקרי,

עידן חאשוגי, המיליארדר מערב-הסעודית, אינו איש מיסתורין. עוזי רכילות מיוזר אבק כוכבים על עושרו המוגלג וחיי המאור שהא מנהל משני עברי האוקיינוס. טורים אלה אהבו בעבר להתעסק בתביעות המזונות שהגישה נגדו אשתו הראשונה (שני מיליארד דולר). אפשר שלא היה חורג מהם אלמלא נחשפה מעורבותו בעסקת הנשק האיראנית. יעקב ארז חושף את הפן היהודי והישראלי - המסתור דיוע - במערכת קשריו ועסקיו. שורשו עמוקים מפרשת איראן. סיפורים ששע ונבלעו או התעלמו מהם, וכאלה שלא נודעו, מוארים כאן באור חדש. האור לא מגיע לכל הפינות. למשל, המניעים שמאחורי הקשר הישראלי של חאשוגי. האם משחק כאן רק הכסף, או שמא יש ממש בהערכתו של איש עסקים ישראלי שקמתו הסעודי מצטייר בעיניו כמו "מלאך שלום". גם אם הוא צודק, לא נראה שתאשוגי נשאר עיון למרס נובל. הוא משקיע מרץ (ולא מעט כסף) בתחליף השלום כמו בעסק שהזרחים הצאטונים ממנו גדולים לא פחות, אם לא יותר, מרווחיהם של עותרי-נשק בעת מלחמה.

ונוס חיל-האוויר לשעבר, מנחם עיני, עומד היום בראש מינהלת פרויקט "ח'לביא". הטייס לשעבר רמי הרפז מנהל עכשיו תעשייה מלסטיט בקיבוץ. נשים אלה, לפני 13 שנה, הם שוחררו מהשבי המצרי. יחד עם שמות שבויים ישראלים ממלחמת ההתשה, חילקו תא אחד בכלא עבסייה. הם היו מנהיגיו והניחו רוח חיים בתבורה שהיו לה סיבות טובות להיות מרוכזת. מערכת החיים שאירגנו הייתה במחבנות קיבוץ. אחת לשבוע, כליל שבת, כינסו מועצה ודנו בניניהם. פרטים קטנים וטמלים לכאורה שהיו תמצית חיותם: כיצד להגב כלפי סוחרים קנטרונים; איך לקבל את פני השבת; איך לקיים את סדר פסח; מה שם יקראו לחתולת המאומצת; מה יהיו חוקי המשחק במועדון הברידג'. ההחלטות נחקלו בהצבעות דמוקרטיות. סיכומי הדיונים נרשו במחברת פרוטוקולים שהסבה להיות יומן השבי. עיני והרפז נתנו את המחברת ליוסף ולטר, שנתן לה פירסום ואשון, מיכאל קטעים המצטרפים למסמך אנושי נדיר ומרתק.

דעת של חבמאית עדנה שביט לא הייתה נוחה ממלה אחת שבחבתי בהקדמה לכתבה עליה, בשבוע שעבר. איני סולדת מן התיאטרון הישראלי, היא תיבה במכתב, אני חלק ממנו ואני מכבדת ומעריכה את חבתי למקצוע העושים את התיאטרון הישראלי. בראיון אמרת שביט דברים קשים על התיאטרון הישראלי שהוא לא מה שהיה, ושהוא לא מה שצריך להיות וכו' וכו'. וזה גם כוונתה לשאלתה של בילי מוסקוניה-לרמן מה הניתוק הזה שלה. אחרי שביט אמרת לה שהיא לא יודעת מה קורה היום בשטח הזה. במכתב היא שוענת שהמלה "סולדת" מעליבה את תרבות המקצוע, וחשומש בזה הוא בניגוד לכוננות ולעצמאות. מוזר, מפני שבמילון אבן-שושן "סולדת" משמעו נרתע או נסוג לאחור.

בשער ונאל עמירח דותן. כתבה בעל 24-26 צילום: שמואל רחמני

6	יומן שבי
	מאת יוסף ולטר
10	קללת המיצוי
	מאת עמוס לבב
14	עדנאן פאשא
	מאת יעקב ארז
18	וימון בדיסקוטק
	מאת יצחק בריחורין
24	אני פראידיית
	מאת יעל פרמלמד
28	שטח פרטי עם משה זובר
	מאת נורית ברצקי
31	שימונים
	מאת מאיר עווילאל
33	טיוול "סופשבוע"
	מאת נילי פרידלנדר
34	שמואליק חסמבה
	ומר קישקשתא
	מאת חיים נגיד
36	הכי קרוב למארים
	מאת יהודית חנוך
42	חיים ואוהבים
	מאת תמר אבידור
43	מטחאוז
	מאת יגאל לב
43	הדוסקוס
44	"מעריב" לפני 35 שנה
	בעריכת גבריאל שטרסמן

כל-בך נעים למנוש אותך שנית, וון. נטיבות-חדשות...
סוכהבוע 5

חולך להיות נצחון קצרי-מועד, חוזר

פרסום ראשון

מנחם עיני, ראש מינהלת פרויקט ה"לביא", וטייס חיל-האוויר לשעבר רמי הרפז, חושפים לראשונה את היומן אותו כתבו לאחר שנפלו בשבי המצרים במלחמת ההתשה, יחד עם חיילי צה"ל אחרים. סיכומי הדיונים השבועיים של אספת חברי "התא הישראלי" בכלא קהיר, שניהלו חיי קיבוץ והחליטו בהצבעות רמוקרטיות איך לנהוג בסוהרים, על מה לקרש את השבת, ואיזה שם יקראו לחתולה המאומצת. מסמך אנושי נדיר ומרתק.

מאת יוסף ולטר

יומן שבי

בבוח אושיוחם לאחוז בציצית ראשם של חבריהם לחא, ובלחט בלתי נדלה ויבשו מערכת חיים מיוחדת (הטייסים, למשל, חבזו יחד לתרגום ספרו של ג.ר. טולקין, "החוביט", שמורסם בארץ לאחר שיחזרו). המסגרות והתנאים נקבעו באורח דמוקרטי בישיבות השבועיות של "מועצת החרד". דנו שם בענייני שירה, מוון, בישול, וקיון, לימודים, היחס לסוהרים, חשם שיקרא לחתולה המאומצת, ואפילו סדרי מועדון הברווז, כן בודדו.

הפרוטוקולים של הישיבות הועדו בקמידה במחברות בעלת עטיפה כחולה. מאוח דמי יומן שמצטרפים למסמך נדיר החושף את חיי השבויים הישראליים בכלא המצרי, את הבעיות שבהם החלכטו. את רעיו השמחה ושעות המשבר. כימים אלה, למי 13 שנה, חזרו השבויים הביתה. חא"ל (מיל') מנחם עיני, העומד עתה בראש מינהלת פרויקט ה"לביא", שולף מנגויו את המחברות חקירה, שמקבלת בתוכה סיפור חיים רבישמועו בחייו ובחיי חבריו. טיסת הבכורה של ה"לביא" היא לבחי מאורע שסוגר מעגל. אנו חושפים כאן למאשונה קטעים מתוך היומן החסוי. מסמך אנושי מתק.

לסוהרים - יחס של עליזות מאופקת. אין להרים קול בשום מקרה.

ישיבה מס' 1, 18.2.71. נדונו והגיעו לכלל סיכום הבעיות הכאות: יחס לסוהרים - יחס של עליזות מאופקת. אין להרים קול בשום מקרה. צחק בגבול הטעם הטוב וכלי לדרת לפסים אישיים. מגע רשמי. תורגויות - התורגות חלול ניקי גנאו פעם ביום; טאטוא החרד פעם ביום; מצב גאות של הסיירות; ניקי השלחנות והמאפרות; חרצית כלים פעם ביום; בסיס חמים. נוהל כימי ארוחת - אחרי כימי ארוחת יסודו חדר שקט מתקבל על הדעת. בהשכמה, שעה אחריה להחליף אור, 9.50. אם לאחר מכן יגיעו לפחות שניים, ימשיך לשרוד שקט. ביום ביקור הצלב האדום, השכמה 8.00.

ישיבה מס' 2, 26.2.71. יידי רמי נימוסים - הבנת המצב. כל אחד בא מסביבה אחרת, עם חינוך שונה. לכן חשוב להתחשב בחולת בצורת המניח והאחר שולח נקי לאחר הבנת האוכל ובין הארוחות. בדורגל - אין לשחק בדורגל בזמן הארוחות ובזמן ארוחת הערב. ייצוג - נמצאים במסגרת צבאית. גילוח פעמיים בשבוע, להשתכב כבגדים נקיים ובצורה מסודרת. התנהגות נאותה. חשבון אישי להשתרל לסלק בתוך החדר. כסיכום, ייצוג הארץ מפל הכל.

יש להוזהג באתינות וכיאה להוללמת את רמזות, כי עיני כל צופות בנו.

ישיבה מס' 3, 3.3.71. יידי רן פניח לצל האורם תעבורה דרך רמי. תהנהגות נאותה בזמן הביקור. חלוקה המנהגות לאחר לכיס. נקיון בית השימוש - הועלתה רדישה ממודת למיתות יחד נקיון כשיחורים. סוכס של תנור הוימ לראוב לסילוק התייתות ולשטור על הקיטין. ייצוג חולשות - גונתה בחריפות הנהגותם הכללי שותח

ישיבה מס' 12, 14.5.71. עברול עיון (אחר הסוהרים) - לאחר כמה התגשויות של המר, פעם עם מוסי, כן וכשניה עם

לשבת - 20
ישיבה מס' 4, 13.3.71. יידי יאיר קיום טקס קבלת שבת - הוצע לקיים נוהל קבלת שבת מחייב כעריב ששי. לאחר ויכוח שנבע בנושא קבלת שבת ועבר, בהרפת קול, לבעיות רת וכפיה וחית ויחוד יום השבת, הוחלט ברוב של 7 בער רב נמנעים, על קיום ההצעה. דן, כיוון הרעיון, מקבל על עצמו את אידען המאורע שיתקיים כעריב ששי לפני שיתת הבהרה בעיית תוכן קבלת השבת לא יידה מעל הפרק. גם אחרי ההצבעה וחילופי דברים סוערים. הוחלט שלא להעניק תוכן קבע, תן רתי וכן חילוני. אליפות בדורגל - אחריה על המשחקים, השוער הנדיר, ע. לויטוב. כשופטים נקבעו עמסו ל. מוסי ב. מוסי כ. מאונדת השופטים המקומית. יאיר מציע, לא ברור מה. כנראה משהו שקשור באליפות השחקנים, נשאל שירוב לפני מורס והשיבה הבאה. עמסו ל. מוחר על משה. יאיר אמר שהוא לא כל כך טיפס. בכלל וחקק, דוד מברר בשכל, יאיר נועל את הישיבה - גותלחיים ובריאח.

הצעה לקיים סדר מסודר בפסח בושלה. ההצעה לקיים סדר מסודר השוער הצעיר בחוספת קריאה קטנים מציאת מצרים, ההקבלה.

ישיבה מס' 1, 28.3.71. יידי מוסי ב. הצעה לקיים סדר מסודר בפסח בושלה. ההצעה לקיים סדר מסודר השוער הצעיר בחוספת קריאה קטנים מציאת מצרים, ההקבלה. יאיר מציע, לא ברור מה. כנראה משהו שקשור באליפות השחקנים, נשאל שירוב לפני מורס והשיבה הבאה. עמסו ל. מוחר על משה. יאיר אמר שהוא לא כל כך טיפס. בכלל וחקק, דוד מברר בשכל, יאיר נועל את הישיבה - גותלחיים ובריאח.

ישיבה מס' 10, 28.4.71. יידי רמי הועלה טקס לגבי יכולת ורצון למצוא קסעים להקריאה. הוחלט שרמי מצטרף אל דן במציאת הקסעים וממשיכים בנחל, קעק רצון האגשים לפסח חתולות. נוהל נוהל לאחר כימי ארוחת - מסתבר שהרעיו ההצעות עורכים את מיגבלות השירה של אלה שמעוניינים, סיכום עצמת הפישוח במינימום הנשמע; צעקת בדומיני - להשתרל מאר להמנע; לסדר את האור כך שלא יפריע לישנים. נימוסים - נוסטים תאורות. העלתה מאשה קוח נגד חופש החר נכונא וק. סיכום - להמנע מכירת האפשר, בזמן האוכל. לכבוש את רכוח כל עוד ניתן, אין לא להסדר ואת למסר מקדש.

ישיבה מס' 12, 14.5.71. עברול עיון (אחר הסוהרים) - לאחר כמה התגשויות של המר, פעם עם מוסי, כן וכשניה עם

להשאר מעוגנים משהו למציאות, הוחלט לבחור בנושא המוסיקה, וזאת בצמידות למסעו התקליטיים שבאמתותנו. תהשתתפות ויתה מלאה, מי בקול ומי בשמע, והסיכום התקבל פה אחד.

הסכם שהצגה הראשון בקשירת יחסים שיביאו לבסוף לישואין היא האהבה, יש לדבר ולוחח אותה ראשונה.

ישיבה מס' 20, 9.7.71. נישואין בנושא משהו למציאות, הוחלט לבחור בנושא המוסיקה, וזאת בצמידות למסעו התקליטיים שבאמתותנו. תהשתתפות ויתה מלאה, מי בקול ומי בשמע, והסיכום התקבל פה אחד.

ישיבה מס' 21, 16.8.71. מנחם עיני הגיע מבית תולים, לאחר שהיה של שנה שש שבוע של כילויים במעורוני לילה בקהיר. דן לא יצא. כל ההצעות הועלו על-ידי חברנו החרש, בער הרעיונות הכבירים והמורבים, אשר זה עתה הגיע מבית הקריאה, שם היה לו זמן רב לחשוב על כל מיני נושאים. החברים חושנים דלו את כל מה שחלה להם. הוחלט לבקש מהצלב האדום צבע לצבעות. אחר והוכונות. בישיבה דובר על-ידי שיש לנחל חסם על רמה אירעלי שישו מנצחם באיור. נועל, סלסם גם (תמסר בעמוד הבא)

ישיבה מס' 22, 23.8.71. יידי רמי נשכר, שוער שאין לו כל מוסי, לא בשכר לאידען קבלת שבת

סיכום להפסיק עם הקטמות וכל אחד ישתק עם כל אחד. בבבלי הצעו להשתרל הסוב ישתק עם הקלטים הרעים.

ישיבה מס' 17, 18.6.71. יידי רמי נשכר, שוער שאין לו כל מוסי, לא בשכר לאידען קבלת שבת

ישיבה מס' 18, 23.8.71. יידי רמי נשכר, שוער שאין לו כל מוסי, לא בשכר לאידען קבלת שבת

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

מלחמה בייצוי

קטנויות על גניבת דורי שמש וחבלי כביסה. מיואשים, לא מעטים, עזבו את הארץ. מי שהחליט להמשיך בחיי מושב, נפל קרבן למשבר החקלאות. עוד מעט חמש שנים לפינוי ימית, וקללת הפיצויים עדיין רודפת את המפונים, אנשי המושבים.

מאת עמוס לבב צילומים: דפנה קצור

קו

לקים על היינו, לא הרחק ממחסום "ארי", על גבול רצועת עזה. זה לא בית כי אם מחסן טרומי שנועד לשמש את משפחת ויסמן עד שיסיימו את בנין בית הקבע. לא הרחק משם שומר בשממונו שלר החוליה שהחלו להקים, נחנקו. גם בפירות רפיה גרה משפחת ויסמן בנתיביה העשרה. היום עליה מצטערת שהשם לא החליף.

עוד קטע מהספרי "קיים אצל העדה הספרדית מנהג עתיק-יומין. כאשר מחלה קשה תוקפת איש וימיו ספורים, מחליפים את שמו בשם חדש, בברכת רב הקהילה, כהענקת חיים חדשים לחולה. סבורני שכך היינו צריכים לנהוג בבואנו למסעם החדש."

בחוף יורד גשם, אך עדיין ניתן לראות מבעד לחלון את רצועת החוף היפה, את אשדוד בצמון ואת רצועת עזה בדרום. פעם היה להם חלום להקים בחוף אתר תיירות.

קטע נוסף מהספרי "בהשתוקקם לחיים חדשים ושקטים, ביקשו שותפי לגורל לבצע את אחד התרגילים המסוכנים ביותר: לאתר את מתיל החיים של שנת 1982 עם הפתיל של שנת 1978. לשים סף על שנות המשבר רוויות המאורעות, אך ללא הצלחה. היה מי שראג (וישנם כאלה שעדיין דואגים) להכירנו שמפנה נשאר מופנה."

במחסנה-כיתה במושב נחיה העשרת החדש, מוכנה עליה לפרט. אם לא היינו נשכרים כל-כך מחר עם הבסיס המופת הזה, מרצופנו היום היה אחר. למח הבסיס מופת כי הבסיס טוב בשביל לחיות, אבל היום הכל מתנוכך סביב הבסיס. וזה המשבר הגדול של המדינה. נכון, זו לא רק תכנית של המדינה זו בעיה עולמית. אבל אצלנו זה תסס מימדים מפלצתיים, ואינני יודעת איך נצא מזה."

(תמונה: בעמוד הבא)

ללת הפינוי אתה קרא לה? שאלה עליה ויסמן ומרהרת קמעא. "לא", היא מוסקת לבטוף. "אני קוראת לה קללת הפיצוי."

יצחק רגב, לשעבר יורד ועד מפוני סיני והיום יועץ לשר הפינוי והשיכון, טוען ש"מאתיים משפחות של מפנים ירדו עד כה מהארץ."

שאלו סלע, מפונה, יושב היום במשרד קטן ברמת-השרון, והמיריות גורפת מכל תנועה שלו, מכל מלה. מאתים משפחות יורדות, זה נראה לו מוגזם. "עשרות עזבו, אבל לא ירדו. הם פשוט בריגה. מה מתאם שהמפונים ירדו המנוולים שהביאו אותנו למצב כזה, הם שצריכים לירדת!"

באפריל הקרוב ימלא חמש שנים לאותו פינוי טראומטי, שנשכח כל-כך מהר בגלל המלחמה הטראומטית שבאה זמן קצר אחרי. הלכנו לחמש מפונים מאושרים, ומצאנו אנשים ממורמרים במקרה הטוב, או במקרה הגרוע - פושטי רגל, אנשים שישנם גם מפנים שהתמודדו, אבל הם לא רוצים לדבר. מתביישים, כאילו זה עתה יצאו מבית הסוהר ולא הקיפו משקים חקלאיים לתפארת.

קטע מתוך ספר שיצא לאור בקרוב: "ניסיון בהשתדלות מעוררת המלה, להדיק סלאי על סלאי את שרדי ארצנו הישנה והיפהפיה לאופיה החדש והטרי של המציאות הישראלית החדשה. מציאות ענומה וקשה שבה כל סררי החברה התנהכו, כל המושגים האיתנים והמוכרים - שכלעריהם החיים בארץ לא היו אפשריים - מתמוטטים היום כהה את זה כמו דומיטיו."

עליה ויסמן כתבה את הספר הזה, סייעה את כתיבתו ממש בימים אלה. "חבית" של עליה ויעקב ויסמן נמצא בנתיביה העשרה, המושב החדש שהם מנסים

החיים והמדינה החדשים
החדשים והמדינה החדשים
החדשים והמדינה החדשים
החדשים והמדינה החדשים

מלחמה בייצוי

החללית

המשך מהעמוד הקודם

טע מהספר. בכפי הפיצוים, שדורף לכיסו מלווה בקנאה ובקולות עיניים, לא הביאו לידי אושר או עושר. רובו אבר בידלילת עם גמילת הבורסה, בהמוסדות המוניות והחשיית הבנקאיות, בחורשי החורף של שנת 1982, מספר חורשים לאחר הפציה. כסף הפיצוים נעלם בול עקב כמה סיבות עיקריות: הסיבה הראשונה והבולטת מבין היא שספק זה לא היה מוסרי. אסור היה בתכלית האיסור לממשלת ישראל להציע לנו עסקה מבטיחה כזו. באותה מידה אמר היה לנו לקבל.

הסיבה השנייה כפי רב נפל בחלקם של חלקים פשוטים הבקאים יותר בעזרת אומה מאשר בניהול כספים. רובנו נמלנו לרשות ברוקרים אפלים אשר עשו עלינו, בימים העלילים של השור אירוד, ואשר שינו בנו בצורה נבזית. המניה החפשיית 'ניקוב' של 83-1982, קברה במפלות את רוב חברי המושב... מי שהצליח לברוח ממפלות המניות החפשייות, נפל קרבן למפלות המניות הבנקאיות. אומרים שמי שהמיר על כספו, על רכבו, מי שעושה מסקלציה, פצוית לו גם הפגיעה לא נעמית. אפשר הוא מספר החברים אשר ממש שיתקו בבורסה. האמת היא שהחברים ביקשו לשמור על כסף נזיל, לא למרוז בחבניות חסכו. הכל חלמו לעלות על הקרקע החדשה ולבנות מיד בית, לקנות ציוד מסק והממות. לכן קנו מניות לזמן קצר.

אם לא די בכך, בשנה החקלאית הראשונה שלנו, שנת 1982-83, נתיב העשרה ב, אי אפשר היה לעבר משק. חברת החשטל עדיין לא תיקנה את מערכת החשטל לשכחים המדקרים להצמחת הפרחים, ונחלק גדול של החלקת עדיין לא הונח קוי מים. חברים היו שנה ויותר על חשבון הפיצוים אשר במסר בצורה נכונה. והפשוט אשר גידול מואים בחולות ויקים ושלא 'דומים' לחולות סניו ומשכר החקלאות אשר מקי את המדינה, הוזכרו כמעט ללא רובות... נוסף על זה אי סדרים בהנהלת החשבונות, הריבית הרצונית, האינפלציה המזרחית של 400 אחוזים בשנה מסוימת - הביאו כמה משפחות אל סף פת לחם. מצד שני, מושב נתיב העשרה רשום כעת במשך החקלאות ובמסדור האוצר כקטגוריה של 'מפוני סניו' שם נחמד, רדינו - מושב של עשירים. הורכבה לנו חורית של מיליונרים, וקשה קשה מאד לשנותה.

יעקב ויסמן, בעלה של עליה מתבייש לספר שהוא ממונה, כאשר הוא יוצא למילואים, למחז כי זוכרים רק את הפיצוים. קבלו מיליונים. סחמו את הממשלה. זה מה שנשאר לאנשים בוכדור.

היום אנשים שואלים את עצמם אם היה זה צעד נכון לבוא לנתיב העשרה. גילגול הקורם בנתיבות רשית היה מושב משוגש, מגר כש מבחינה חברית.

תחת, היום, כשאני כפי ויש חובות, גם האהבה פורחת מכער לחלון. נכון, עדיין עוררים זה לזה. אבל זה לא מה שהיה פעם.

12 מלפנינו

סמע על כמה. אם גם אני חושב על 'ידידה' הוא קופץ כנשך נחש, מה פתאום אני עליה לארץ בגיל צעיר. לא נולדתי כאן. היה לי קשה לעלות. התנוקתי ממשפחתי כשעור הייתי וקוק לה הייתי בן 19. לרדת זה נראה לי מסילה של מטרות בחיים.

בן עליה קופצת: מה זו הארץ שלי, ופה אתמודד עם קשים, זו הבעיה של היהודים שתמיד חושבים שהרשע של השכן ירוק יותר. ואני דווקא חושבת שהרשע שלנו הכיירוק והכרישה, עם כל הבעיות. צריך לשנות, אבל פה. כי זה שלנו.

עליה אשה עסקה. עובדת בחממות, מורה להתעמלות, וגם מוצאת זמן לרקמה. על הקיר - יצירות שלה. ציור מאימת על נתיב העשרה ועל הפרטיות ברקע בית בנתיב העשרה ורשעת זולתם מחלונותי כאשר שאר הבתים מקיבים בכדי הוסיפי יד עוקרת בית. כל אחד מבטא את עצמו בדרכו הוא, היא אומרת בשקט.

משרד השיכון כיועץ השור, נפתח וצחק רגב את המסכת אליו נקלעו המפונים בצורה רי קרה. הוא מסתכן לכל העולם וכולם מסתמנים אליו. בימים המועדים של טרופינו עמר הצעיר המעלות היה בראש ועד ישראלי חבל ימית. הוא חזר אותם סובלים כשמשל כל השנה, כמעט בלי נוסף טבע, מל חורשים מורכב. היה גם שפע של שקיעות והיתה אוכלוסיה מקומית משוערת לעבודה, שעברה בכל מחיר. לרשימת הבליטות הוא מוסיף אפשרויות ריג רבות ומי תחת כשפע. חסיו לכך מתיישים טובים, קצינים משוחררים, יוצאי יחידות קריבות, מלח הארץ, והרי לך מתכון להצלחה. כשנפגשו החומר האנושי הזה עם הנאים כאלה, הם נהפכו למיליונרים של מדינת ישראל בתוך כמה שנים.

צחק רגב מבין היום בין מפוני העיר ימית לבין מפוני הישובים והקלאיים. אלה האחרונים שכרו עורכיהן מן השורה הראשונה, ששאיו ודוראיהם, הם יצאו עם פיצוים שלרבים מהם יכלו להספיק עד יומם האחרון. כמה מקרים זה הסתכם ב-300 עד 500 אלף דולר. הוא יודע. הוא זה שניהל את המשא ומתן על הפיצוים.

אז אם היה בלבך מרוב למה היום בלבך רגע רגב. אנשים שהתרגלו לעבוד ולהצליח, נמלו לחקושת בשוה הבורסה. נמלו ללוח הפועל של כמה ברוקרים. השקיעו כמעט את כל הכספים, ובתוחלה ראו רווחי ענק. היו מרוויחים, לפעמים בתוך ימים, מאות אלפי דולר. ואלה אנשים שהתרגלו לעבוד עם גביר ומכיר משק, שטיפלו בכל, כולל שטיפות בבית. הם אמנם עברו כמעט החטות, אך גדלו בחממה. החלו לבנות את הבתים, וכשכחו במוקד החדש לבנות את החשבון, ראו שהוא אפילו גדל.

כשהמניות נמלו בפעם הראשונה, איבדו המפונים 70 אחוז מכספם. רגב מדבר על אגודה מסוימת שכל חבריה נמלו כאיש אחד. הם נשארו עם החובותיות וללא מזומנים.

קוללת הציור נמשכה ביד עם מפתח הפס באו גם מריבות בבית. המעבר הזה מהחלואה אל העיר, עם שינוי הערכים האורח החיים, גרם למחלוקת בין בניו ורבים. זו היתה גם קרקע נוחה לפרוד (הנהגה) אונתו יודעים ברוק מה גם נכסיו, ובה חלוקה, בנוסף לכל הצרות, גם הילדים לא הסתגלו לעיר, אליה הגיעו עצבנים אחרי מאורעות הפציה, והרי לכם קרקע למשכר העולמי כשלו.

בדור מספר חורשים, כשימלאו חמש שנים לפינוי, הם יוכלו לפרות חלק מאגרות החוב שניתנו להם כפיצוי. ייתכן שזה יאושש חלק מהמפונים, מקוה רגב, מבטב של רבים גדע. צריך להיות מאד חזק כדי לא להשכר אחרי מערכת ההכפשה והאיריה שהתנהלה נגדם.

אול סלע, לשעבר מפונה היום תושב רמת השרון, חולל לעבור רק בזמן האחרון. הוא משוחק רשנים חרישים, מותחים בעינים, ומקוץ שיעור מומכמה בחקלאות. גם כשהוא חולם הוא נשכח מרי. שאל סלע היום הוא איש עייף ומדומה. הוא היה מותיש הראשון במשכר שדות. בנו, עילם, היה הרושק הראשון שנולד שם.

עשרות מפונים עזבו את הארץ, הוא מתקעס, אולי לא יודע, אבל פשוט עזבו. הלכו לחפש את

אנחנו עדיין מוקצים מחצות
מיאוס בהרבה מעשרך
ממשלה. אונתו מרגשים
דמוקים בגלל שאנו מפונים.
אומרים לנו קיבלתם
פיצוים, אז תסדרנו יותר
לא מגיע לכם. הם לא
מבינים שהכספים הללו
כבר לא בידו.

נחום יוספי בדוממות
המחצות. הגיעו מים עד
גפשו. אין למי לפנות.

צחק רגב מבין היום בין מפוני העיר ימית לבין מפוני הישובים והקלאיים. אלה האחרונים שכרו עורכיהן מן השורה הראשונה, ששאיו ודוראיהם, הם יצאו עם פיצוים שלרבים מהם יכלו להספיק עד יומם האחרון. כמה מקרים זה הסתכם ב-300 עד 500 אלף דולר. הוא יודע. הוא זה שניהל את המשא ומתן על הפיצוים.

אז אם היה בלבך מרוב למה היום בלבך רגע רגב. אנשים שהתרגלו לעבוד ולהצליח, נמלו לחקושת בשוה הבורסה. נמלו ללוח הפועל של כמה ברוקרים. השקיעו כמעט את כל הכספים, ובתוחלה ראו רווחי ענק. היו מרוויחים, לפעמים בתוך ימים, מאות אלפי דולר. ואלה אנשים שהתרגלו לעבוד עם גביר ומכיר משק, שטיפלו בכל, כולל שטיפות בבית. הם אמנם עברו כמעט החטות, אך גדלו בחממה. החלו לבנות את הבתים, וכשכחו במוקד החדש לבנות את החשבון, ראו שהוא אפילו גדל.

כשהמניות נמלו בפעם הראשונה, איבדו המפונים 70 אחוז מכספם. רגב מדבר על אגודה מסוימת שכל חבריה נמלו כאיש אחד. הם נשארו עם החובותיות וללא מזומנים.

קוללת הציור נמשכה ביד עם מפתח הפס באו גם מריבות בבית. המעבר הזה מהחלואה אל העיר, עם שינוי הערכים האורח החיים, גרם למחלוקת בין בניו ורבים. זו היתה גם קרקע נוחה לפרוד (הנהגה) אונתו יודעים ברוק מה גם נכסיו, ובה חלוקה, בנוסף לכל הצרות, גם הילדים לא הסתגלו לעיר, אליה הגיעו עצבנים אחרי מאורעות הפציה, והרי לכם קרקע למשכר העולמי כשלו.

בדור מספר חורשים, כשימלאו חמש שנים לפינוי, הם יוכלו לפרות חלק מאגרות החוב שניתנו להם כפיצוי. ייתכן שזה יאושש חלק מהמפונים, מקוה רגב, מבטב של רבים גדע. צריך להיות מאד חזק כדי לא להשכר אחרי מערכת ההכפשה והאיריה שהתנהלה נגדם.

אול סלע, לשעבר מפונה היום תושב רמת השרון, חולל לעבור רק בזמן האחרון. הוא משוחק רשנים חרישים, מותחים בעינים, ומקוץ שיעור מומכמה בחקלאות. גם כשהוא חולם הוא נשכח מרי. שאל סלע היום הוא איש עייף ומדומה. הוא היה מותיש הראשון במשכר שדות. בנו, עילם, היה הרושק הראשון שנולד שם.

עשרות מפונים עזבו את הארץ, הוא מתקעס, אולי לא יודע, אבל פשוט עזבו. הלכו לחפש את

הגיעו מים עד גפשו. המערכת הארגונית, הארגונית והאורגונית, התמוססה. אין למי לפנות. כישוב בורד אנו מנסים להתמודד, רוצים להרים את המשפחות האלה ואין לנו מאין.

למה להסתם לבד? יוספי: כי לא היה איפה לשים את הבתים. הרוב השקיע במניות הבנקים. כסף נזיל בהמתנה. ואנשים חספו מכות לאיטמנות. רבים הפסידו הכל. נוצרה מהמרה רבה, והיתה מבוכה קשה אחרי אי-הצלחה בחקלאות. היתה מבוכה גם בהנהגה. החובות על בריכת השחיה ומגרשי המגורים נהפכו למפלות.

המשבר הכלכלי השמיץ גם על דריקמה החברתית והתחלת לריב זה עם זה יוספי: בוא נגיד שלא התחילו לריב כי אנחנו מושב טוב. אבל המצב אכן יוצר אי-נחת חברתית. כיום, אנחנו בעיצומו של חשבון גשם. חושבים אם הייתה הישנה של אגודה חזקה, שוק מאורגן, אשראי, שים מכל.

אני לא יודע למה הם מתכוונים. טוענים שבעת הפינוי נבנו גם רורשישם וכללות. תציגנה אחרי הציור הבאוי כפי טוסט וביקשו שאתחם שלא גנבה. חזמתי. שבהחצתי אתרבי טענו שגנבה את זה. לכן לא שילמו לי את שאר הפיצוים. המשפט נמשך שלוש שנים, והשופט רובין כתב ששעורתי סומותו, שהתאכזרו אלי. אז המדינה עידערה, ועד היום זה לא נמור. וייתכן לי היום 100 אלף דולר. כן, כבר נתנו חלק, אז מה גם אותו נתנו אחרי משפטים. אף גרוש לא נתנו כלי משפט. רשו מאיתנו צחק. נועל-גפשו. כמתי ישנו 380 משפחות.

שאל סלע מדבר מר ולא חושב שהוא ממונה. אני פשוט מספר לך עובדות חיים, אומר החקלאי. ארבעים ושב שנים עבר את הארמה. את חמש השנים האחרונות בילה בבתי-משפט. אמר לי פעם יהודי יק שאת ממשלת ישראל אסור לבנות. אבל אסור לרדת מארץ בגלל המגורים. שם ידור, הוא שכ האומה.

בשבוע שעבר חגג שאל סלע את יום הולדתו. לא חשב איות. אני מרגיש בן מאה, הוא מתייך חוד צייל, וגם שולח אותה. מי שאומלל שוק על מה שעשו לאנשי הפתחה, וחמוץ מר אז זה אגלר.

נחום יוספי לא כל כך מרי, א לפחות אין לו מניא להפגין מרידות. הוא עבר בחממת הפרחים שלו בנתיב העשרה עם עוד שני בראים מהכיכבה הנשם לזים את הדאש. עד מה היתה עזרה הדדית. עכשיו

המפונים. למה נושא הפיצוים נסחב דרבה ומוץ, הוא שואל ומנסה להשיב. מפני ששרים התחלפו, וגם פקידים התחלפו. עד שבא שמחה ארליך המגות, העוינים לא זכו בקצב משכר רצון, בלחץ שלו הקצו מנגנונים כדי לבצע את חוק פיצוי מפוני סניו. ודעו של הענק היה טוב, כי הוא היה בהסכמה וכו' למגור את כל הפוצות.

התקלה הראשונה התגלתה עוד לפני הפינוי, כשהמתיישבים יצאו לתור אחרי ישובים חקלאיים חליפיים, והוכרז כי לא כל הארץ פתוחה בפניהם כפי שהבטיח להם מנהל בנין. יוסי דריצקי אומר שמנהל בנין היה מאד סנסטיבטלי. באיזור מכמורת, למשל, כבר התיישבו לפניו, ובחוף ויקים יש לחברת החשטל זיכרון להקמת תחנת כוח. את הכל פיתחו-שילוח הם לא רצו משום נתיחתו לעומת פיתוח-רדפית, וגם מפני קירבתו לאיזור המפונה. הם לא רצו לראות בכל יום מלוח ביתם החדש את ביתם הישן, הדרום.

אז קוד, למשל, את מתיישב כפר הנפוש ביערות. את מיקדת הפיצוים קיבלו במרס 1982, והיתה בזונה לגמור את הטיפול בתוך חורש. הכל היה מוסכם, מספר יוסי דריצקי, אבל הטיפול נגמר באמת רק בחורש שעבר, אחרי כמעט חמש שנים. למה?

כי פתאום התחילו לעורר כל מיני פלוגות משפטיות. בפרק זמן מסוים אפילו רדשו בחורה את כספי המיקדות. עכשיו נגמרו בפשרה.

הוא נזכר בשיחה שהיתה לו בתל ערשים, עם מגביל משרד החקלאות דאז אברהם בן מאיר. במעט סיכמנו שם הכל, בישיבה על הדשא, אבל אחרי כמה ימים הוא עזב את המקדור, והיינו צריכים לרוץ בכל מהתחלה.

יוסי דריצקי מרבי בחיבה על המפונים שהוא ייצג. גם הוא מדעוץ כשעדיין מכנים אותם 'סחמנים'. אנשים עברו וגברו רכשו. זה עול להודות פתאום פרקו להם את המסגרת, והשכר אותם למשלמי מחיר השלום של כל עמי-ישראל.

הטיפול בגוש האזור, הסכומים היו צמודים, ולכן הם נראו אסטרטגיים. אם הטיפול לא היה מתאדר והיו גומרים אותו בזמן קצר, הגוש היה יורד מסדריונים הצבאיים ולא נמרח כבותרות. אנשים אינם מבינים שהמלחמה של המתיישבים היתה למעשה על המסד קידום במסגרת חקלאית, לא על התעשרותם. ולא היה פיצוי על הנזק המסיבילוני. אין ספק שההיבט המסיבילוני של הפינוי הונח מאד. לא בנתו עליה את הדעת בכלל. כן, הונח התגרשו, נכון, משפחות עזבו את הארץ. ומדובר בחברה טובים. טובים מאד.

המשפטים שהוגשו נגד מפונים על גניבת מוצאות, חבלי כביסה ודורי השמש מוכרים לו. בודאי שהו קטגוריו, לא מתרגו. נכון שיש בתוך רדך לקביעת חסמים. אבל לא היה צריך להיות דריקנים. בולו יודעים באיזה חיפוח וחתת אילו אילוצים עמדו המתיישבים ביום הפינוי. והמקדורים עלו על מניהם,

המסלולים היו על המכונית, והם עוד היו צריכים לתווע עם מתקדמלאי של אנשי הסוכנות. זה הרי לא היה סיום מסודר, עם תחרות ציור לאפסנאות, כמו בסיום תרגיל צבאי. ופתאום זה נהפך לבקיה. עשרות ירונים משפטיים נערכו על חבלי כביסה, רדרי שמש, מחסנים ומרצפות. זה הגיע עד בית המשפט העליון. הפרשה הונת סבוכה מאד. למעשה לא מורכב כאן במשפטים מליליים, ואין לא במשפטים אורחיים. ניתן להגדיר אותה כ'מחלוקת בגוש החסרים'. חוק הפיצוים למפוני סניו קבע כי המפונים יקבלו פיצוי עבור הרכוש שנשאר מאחוריהם. הם לא היו אמורים לקחת דבר מלבד את מסלוליהם האישיים. על השאר עלו הרחוקים ששלה אריאל (המשך בעמוד 41)

מלפנינו

המיליארדר מערבי הסעודית, הקטיר היש

עדנאן פאשא

עדנאן חאשוגי, בנו של רופא המלך הסעודי, איש העולם הגדול, מטע עסקים בתריסרי מדינות, עושר מערבי בנחוח מזרחי. פרקליט יהודי אמריקני מייצג אותו. אל שווימר ידיד וזיק שלו. שומען פרס ומנחם בגין ובגשאו איתו. אומרים שאריק שרון עשה סאפארי בחוותו שבאפריקה. אומרים שראו אותו בירושלים, כעונשך בעיסקת העשק האיראנית. הוא יזע זדע לגמול לירידיו היהודים והישראלים, ולא מדובר בכסף.

מאת יעקב ארז

הקטיר הישראלי של איל הזהב הסעודי עדנאן חאשוגי, מפותל וניסתר כמו נחש מסתעף של אורחת גמלים במדבר. לינע גלוי לעין, ואורחך נמוג באוכר סערות החול. בן העיר מכה, ידיד ורע של המלכים פאהר וחסיין והנשיא מובאראר, ופי שובה לאחורנה לכינוי "נסיך המסחר של המאה", הוא נרביד מוכתר כגשר המחבר את ערב הסעודית עם המאה העשרים.

בצירו המערבי מסמך חאשוגי מערכת ממועפת של קשרים עם ידידים אמריקנים בצמרת הפוליטיקה הכיכור והעסקים. ביניהם כמה יתרים סוביים. וזקא אלה הוכיחו לו בעת צרה כי מגולותיהם וקשריהם טובים יותר מבסוף, גם בבירת העולם החמרי שבו יש מחיר לכל דבר. ואילו בצירו המזרחי, לא שכה בן המרכי, הטובל בשכירות החמרה של המערב, את האותוה השמית. צריך רק לקנות כי איננו דומה למארגנים בלבנון. עד כה הכיח כי אפשר למסור עליה. הוא ידע לגמול לירידיו היהודים והישראלים, ואין המדובר בכסף.

עדנאן חאשוגי נשבה בקמפי עולם העסקים המערבי כאשר נשלח ללמוד באמריקה לפני יותר משלושים שנה. אביו, רופא חצר המלוכה שהיה גם רופאו האישי של המלך איבוסעוד, ביקש שבנו ילך בעקבותיו. אם לא יצא ללמוד רפואה, לפחות שיהיה

14 מוכסכו

חאשוגי נוכח לדעת שירידיו היהודים הנשבים לא פחות מעושרו הרב. הידידים האלה הצליחו לקטור עבורו בעיה קשה אשר בסך לא יכול היה לעשות.

מנהגם. אבל עדנאן בן ה-18 חשב אחרת. יום אחד שיגר לו אביו כמה אלפי דולרים לרכישת מכונת הכנה שלמה במיכללת סטאנפורד, הכיר, שם בעל חברה מסיאטל לייצור משאיות. הוא השקיע בה את הכסף שקיבל מן הבית, חמורת הויכוח להיות סוכן החברה בסעודיה. כך סיפק משאיות אמריקניות לתעשייה הסעודית המתפתחת, וגרף לכיסו רווח שהסתכם ב-200 אלף דולר. זה היה הסיפתו למיליארדים שהוא משחק בהם היום.

בתחקיר מיוחד ששודר לא מכבר בתכנית הטלוויזיה "עשרים עשרים" של רשת אי.בי.סי. נאמר כי חאשוגי הוא החוט המקשר בין סעודיה לבין המערב. החוט הזה לא פסק על ישראל. שמועות עקשניות שהתהלכו בירושלים לפני כשבועיים טענו כי חאשוגי מבקר בארץ. ח"כ תופיש טובי מרקח אמר מעל רוכן המליאה כי התקשרו להורו במלון "פלאוור" וביקשו את "מיסטר חאשוגי". "מעמית עש וזה", אמר הח"כ. אולי היה בירושלים, אולי לא. לא מצאנו שום אימות למטעה. אבל בעבר הוא ביקר בישראל, או נגמש עם ישראלים רמי מעלה מחוצה לה.

המנישה הראשונה בין שמעון פרס לבין עדנאן חאשוגי נערכה לפני כשלוש שנים במלון ריגנס' בניו יורק. השניים נועדו בשעת ערב מאוחרת, בסוויטה של פרס שבקומה השמינית של המלון. ארגו של בקבוקי שמפניה הוחש למקום, כאשר תגיד לשם אייל הזן הסעודי מלווה בידיו הישראלי אל שווימר. גם יעקב ניסירי היה שם. הכל שמר כסוד על דבר המנישה אבל המידע דלף. בישראל, היה חאשוגי מוכר יותר כאיש עסקים מצליח שהרבה לכבד כטוריסט והכילות של העיתונות המערבית בעיקר בגלל משפט הגיוחשין מאשוח הראשונה טראידה. היא חכעה ממנו מזונות בסך שני מיליארד דולר וזכתה בשלושה מיליון. אולי משום כך לא העריכו אז בארץ את המשמעות המדינית של המנישה, והריווח אודותיה "נקבר" באחת מעמודי החששות הפנימיים של "מעריב".

באותה מנישה לילית עם שמעון פרס התוזה חאשוגי "תכנית שלום" שסוכמה ב-47 עמודי פוליו אשר נבו לכינוי "המסמך הצהוב". התכנית, שהוגשה גם לנשיא רונלד רייגן, התבססה על קרן במימון ארה"ב סעודיה וכוות, בסך 300 מיליארד דולר אשר יוקדשו לפיתוח כלכלי של המזרח התיכון. מטרתו היתה להפוך את האזור לג'דעון, לרווחת העמים השוכנים בו. אלא שהיוזמה נותרה בינתיים עקרה. גם לאחר שנוער עם יאסר ערפאת, מוכראן וחסיין, לא היתה התקדמות מעשית. הוא לא זנח את התכנית, אמר לא מכבר אחד מירידיו הישראליים, בכבא היום הוא יחזור אליה.

בתקופת השיא שלו, לפני המשבר האחרון התקיר את עסקיו, היו לאיש העסקים הבינלאומי קשרי מחמד עם 38 מדינות. הסעודי הענגלגל והפיקה כשר יודע לשלב עיגונים עם עסקים. הוא ביונסמן בסגנון מיוחד. מחויק בצי מטוסים פרטיים, בשלוש יאכטות מרווחות, ובמעונות פאר במקומות שונים בעולם - הכל כדי לאתר, לייצר אווירה ולעשות רושם. סיפר אחד ממכיריו הקרובים, בביורגפיה שלו שפורסמה לא מכבר, מתוארת תגינת יום ההולדת החמישים שערך חאשוגי לעצמו ביולי אשתקד, בחווילתו שבקיססה דל סול בסטרי. זה היה אירוע שלא מן העולם הזה. לחגיגה הזמנו 400 בעלי-שם, בני אצולה, מוכבי קולנט, פוליטיקאים ואילי הון. ישראלים בעלי מעמד רשמי לא היו שם. האורחים הגיעו למסיבה על סיפון צי מטוסיו הפרטיים של בעל השמחה, כדי לשיי לכבודו במקלה "יום הולדת מאושר לך".

הוא מחויק ארמון בשורה החמישית של ניו יורק, המשתרע על שתי קומות, ועל שטח של 16 דירות בשווי של יותר מ-25 מיליון דולר. כמה וכמה ישראלים התארחו שם. בקניה יש לו חווה רחבת-ידיים ובה שדות צייד, השבוע סיפר כי אריק שרון התארח שם בשעתו. אולי היה, אולי לא. מכל מקום, היה זה עוד ויצמן שאיים לחבוע לדין את כתב הביורגפיה, ורכש קסלר איש הווינגטון פוסט, אשר כתב כי חאשוגי נגמש עם וייצמן במהלך שיתוף השלום עם מצרים כדי לקדם את התהליך. לא היו רבדים מעולם, הכותש עור. בכיר ישראלי אחר שנוער עם (המשך בעמוד 17)

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

המשפחה הצעירה: אברהם (במרכז) ונשותיו, יחד עם הילדים, בליל חתונת הברית. (צילום: שטיין סגל)

רימון בדיסקוטקה

רימון התפוצץ בדיסקוטקה בנתניה והרג ששה צעירים. אברהם עזרא הואשם ברצח, אך משפטו לא הסתיים מעולם מחמת מצבו הנפשי המעורער. לאחרונה השתחרר מבית-החולים ונדרש לשנתיים מאסר. אשמתו: איום על עובד העירייה שסרב להחזיר לו את הבאסטסה בשוק. השופט החמיר בעונשו כי זכר לו את זריקת הרימון. עזרא טוען: לא אני זרקתי, גם בפרקליטות לא בטוחים היום באשמתו. תעלומה שלא פוענחה.

מאת יצחק כרמל

אחת עשרה חצי שנים עברו מאז ראה אברהם עזרא לאחרונה את נתינת, מכר לטורגים של מכונית האסירים בדרום למעצה. הרבה דברים התרחשו בעיר. חבורה של עבריינים שהחלו אימתם במשך שנים על בעלי עסקים בעיר - נעלמה מהבוקר. הוקם מדרוזי חדש ונעשה ניסיון לשקם תחילת של עיר תיירות שניזוקה קשה, בין השאר בגלל ברשתות מטונות. אפילו שוק חדש נבנה. את הבאסטסה של אברהם חזרו למישהו אחר. 11 חצי שנה זה הרבה זמן. באססה היא עסק יקר. עיר ובעיניים האלה אין חלל ריק. אברהם עזרא איננו מישהו אחר וגם כעת לעסק עכשיו הוא כבר בן 35. באפריל השתחרר מבית החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, מנסה להשתקם ורוצה את הבאסטסה שלו בחזרה. ב-13 ביולי 1986, בשעה 11 לפני הצהריים, בלישבתו של אריה סגלוביץ, ראש אגף חוות העיר בנתניה, הביע אברהם את עמדתו כעניין, פתח בטונים נמוכים דווקא. ביקש רשות למכור יריקות בשוק של נתניה, סגלוביץ סרב. לאברהם יש מחיר שהיה קשה. חיש מהר בכשרו הביטוי שלו. חשב שהוא משכנע יותר בטונים הנמוכים והניב מיד באינסוף. אני אעשה אותך נבון. אין לי מה להסביר. 12 שנה חביתי, אין מה להכות יותר. אני אקדור את הילדים שלך. אני אוקל אותך. וכי לא להחזיר ספק בקשר למוניטין שלי, הוסיף. מה עשיתי כבר אריה - אני אעשה פי מיליון. אני השאיתי 25 איש על סמך גלגלים ואני ארמקם לכם כדור פראש.

סגלוביץ לא היה וקם לתובנות האלה. כמו כל נתיניו חזק הוא לא ישח את הלילה הזה. ליל 47 בסברא. 1975. רייסקוטק בראדווין בנתניה. אולי 70 חברי שהגיעו לבילת ערב, לדיסקו, לחפזון או כן וזו לילה - תלול ברחבת הדיסקו של רייסקוטק ליד צבאר יש גם אברהם ולגם כוס תה. לפני חצות השתל משהו רימון רסר דרך פתח האוויר. הרימון פגע בדלתת הדיסקו והתפוצץ. כמעט כל הדיסקו נפלו ארצה המומים, מנסים לאתח אברים שותתים, וועקים לעזרה.

דרדתי להציל. רייסקוטק בריק. כשהרימון התפוצץ, נפצתי מרסיס ברגל ופגועתי לבית-חולים. לא ידעתי אז שובי רמי נמצא בנפיש, נוכח ויקטור מיימון, אחי משני בעלי הדיסקוטק.

מיימון היה קבלן בניין, שהתרושש במיתון של 1966, וניסה עם שותפו לשקם את מצבה הכלכלי בפתיות המערבית. לא היה צלול פרויקט, היו פרחים, שניסו להכנס כלי לשלם ואנחנו ניסנו להתאבק בהם, לשמור על רמה. זה לא היו רציניים.

התלוננה במשטרה ועצרו את אברהם עזרא וכמה מחבירי. אחרי ששחררו, הם חזרו אליהם באחר ערב כשבינו ומתו להם להכנס, שיתר מיימון, אולם זה לא טעם את התפוצה. כשהתרושס הרימון, רסי, בנו החיל של יקטור, שטר על סגלוביץ להגיע להשפעה שכל ללא הודותיו, ויקטור, היום בעלים של בושק.

18 מכתובת

אברהם העיראקי" כך קרא לו, למרות שגורל בארץ. נגור קומה, שלישי מחמש ילדיו של שמואל וסלמן עזרא. האב - פועל בניין קשה יום, האם - עקרת בית. עלו ארצה בשנת 1950 ועברו את המסלול המכאני של מעברת פרדסיה, ומשם לשכון סלע מבוסה לנתניה, מקום ריכוז של מפוני מעברות. בלטיקס של שבי הסע היה זה בית היום. אב קשה ושתלן, ילדים עובדים מגיל צעיר. אברהם כמעט לא למד אם כי עד בחרה לו הוא היה תלמיד ל רע בכלל. אבל המסגרות המנוונות, המרובות והאינסופיות בבית הברווז אותו לרדוף, גביל עשר הוא התחבב בשוק, ביצע עבודות מבלות, בגיל 12 התחיל לעשן חשיש. בגיל 14 כבר היה לו באססה משלו בשוק נתניה.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

דבר מה ריין, חברו הקרוב, כינו עובד תברואה בעירייה. היינו שותפים. הוא היה מביא סחורה ואני הייתי מוכר. התחיל להסתיר בחיים הבוחר, ותלכש יפה, מסור, נקי, במלחמת יום כיור עובדיו את השוק. התחילו או לתכנן את השוק העירי ואברהם, כמו כלם, שלם אף לירות בשביל הבאסטסה החורשה. אברהם התחיל לעשן חשיש ושיחק קלפים, אבל לא היה פושע.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

בהביעה החלה להשמיץ את טענותיה, אלא שכעבור חודשים הפתיע שופטי בית המשפט המחוזי בתל-אביב, כשהחליטו שהנאשם ברצח אינו מקוול לעמוד לדין כיוון שאינו שומר בדעתו. השופטים מרדכי צדנובילסקי, חיים בנטל ונחמיה בר, ביטלו בכך החלטת קודמת שלהם, לאחר שלבקשת הסניגור שמע חזת רעת מקצועית נוספת על מצבו הנפשי של הנאשם, מפי פורס וייסגיקי מנהל בית החולים "נהד". אברהם עזרא הגיע לבית החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב ומערכת המשפט גטסה את הביורו

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

שנים נוח לו לטוב ולטעון טענה כזו. בבית המשפט לא רגו בכלל בעניין זה. הסניגור, עו"ד אהרון בן-ישראל, טען שהנאשם אינו מתעניין במתרחש סביבו, מסרב לשוחח אלו ואינו מגיב לשאלות הסניגור, בני המשפחה או הדיקא. ר"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים לחולי-נפש בבאר-יעקב, קבע כי הנאשם התנתק מהעולם החיצוני בגלל פחד תת-הכרתי מהעונש הצפוי לו. השופטים קבעו שהנאשם מסוגל לעמוד לדין.

אמקור גאה להציג:

עמק

חזיר הכרות
990 ש"ח
כולל מע"מ
5 תשלומים שווים
ללא ריבית
וללא הצמדה

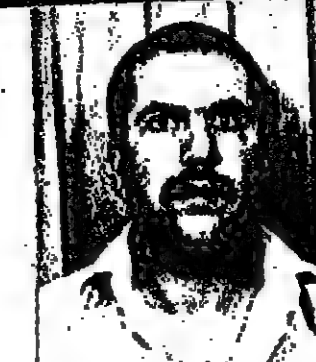
בלעדי ל"מוני" - החתמה
מיוחדת למשטח העבודה -
רגליות ותומך אחורי מאפשרים
העמדת המדריח גם על שיש צר.
בלעדי ל"מוני" - מראה אלגנטי
ומרשים.

אמקור
שירות ללא תשלום

בלעדי ל"מוני" -
תוכנית מגוונת
להדחת כלים
(1) הדחה של כלים מלובנים מאד.
(2) הדחה של כלים מלובנים קצת.
(3) הדחה של כלים הדרושים
שטיפה.
(4) הדחה של כלים הדרושים
שטיפה קלה.
(5) שטיפה קצרה של כלים מעטים.
בלעדי ל"מוני" - מפסק
לעטיפה קרה - מאפשר שטיפה
מיוחדת וירקות במים קרים.
בלעדי ל"מוני" - במחזור עמידה
- מאפשר מניחת דלת המדריח
באמצע הפעולה לצורך הספת כלים.

פוני מדח הכלים
המדריח שלך

תמונת האשה
Photograph of wife
דוגמת חתימת האשה
Signature of wife

הלבישו עלי תיק והרסו לי את החיים

אין לי לא זכות את הדיןון ב"ביראיווי".
חלבישו עלי תיק, עינו אותי בחקירה
במשטרה. בגלל זה אמרתי שאני זקניתי את
הדיןון, טוען בראיון ל"מעריב" אברהם עזרא.
היושב בבית המבחן. הוא מרגיש שנתנים מאסר
בשל אינם על עובד ציבור.
ביום ששי שעבר הצטרפנו לביקור
שמעתי אצל אברהם עזרא בביתו. גמר קומה,
שיער קצוץ, ושם, ענינים חומות בולטות כמו
יוצאות מחזיונות, קצרינות, למקרים מור רועי
והוא מתקשה לשלוט בו.
אין לי כסף לקחת עודדיין כמו לביא,
לחכות שאני לא זקניתי את הדיןון. חלבישו
עלי תיק, אבל כולם בתוניה יודעים שאת הדיןון
וזקן חזיר צרפתי שנשפט בצורת למאסר עולם
על רצח ונתינות שונצח בתינות" (עזרא נקב
בשמות - יב"ח)
אני רוצה משפט, לחכות שאני תף
מפשי, שהמשפחות של החזונים והפצועים
יידעו את זה, זה חשוב לי. כולם בטוחים שאני
זקניתי את הדיןון, נמאס לי מזה. השופט
בכרמל שוב דפק לי שנתנים רק בגלל ב"ביראיווי".
והוא קורא באותו לילה ל"גירסות של
אברהם עזרא
השבתי שאלו נפל לאיזה חייל דינון
מחכים. נכונתי לדיסקוסק ותחתית למות

מקום בשוק ולקוח לי אותו. רציתי אותו בחורה. אילו
יכול היה להתבטא יותר בהירות, היה מן הזתם אמר
משנה כמה. בבור השופט, נכון שאינתי ואני מצטער
על זה אני נאבק למרס את עצמי בכבוד, ולא להיות
סטיל וחי על חשבון החברה. איש אינו מסייע לי
להשקט. נכון שאינתי, אבל ידוע לכבוד ששעולם
לא תרשעתי בהשלכת הדיןון לדיסקוסק.

כך כתב שופט בית משפט השלום בכפרסבא
יזהר פרנץ בפסקדינו. ב"ב" כמברואר 1975
השליך האשם רישון לדיסקוסק בנתניה וגרם
למחם של ששה ולפגיעת 26. האשם לא נתן
רידוחסבן על מעשיו אלו ונשלח לאישיפות
בכיתוליים לחלינש. הוא שוחרר באחד באמריל
אחרי שמשפחות הבניה לעורל בשיטות. במעצרה היה
האשם בהחכלות חזרת והמסקנה הסופית חתנה
שחא אינו סביל כרגע ממחלה פסיכיאטרית וכי הוא
מכין את משפחות מעשיו ומסוגל לעמוד לדין. אין
ספק כי בנסיבות המקרה ולאור אישיותו של האשם,
כי יש חשש ממון ביותר כי האשם עלול למשש
איומים מסוג זה כלפי מי מהסובבים אותו שלא יענה
לדרישותיו. אישיותו ומצבו הנפשי של האשם אינם
יכולים להבטיח רי. רישון עצמי: בנסיבות אלו יש
להחליט את האשם מחציונר, פסק השופט.
מסקדין זה יסור ממש. מלמל את חזות בכת
המשפט שאברהם עזרא השליך את הדיןון וגרם למות
האנשים בדיסקוסק. זה לא המריע לשופט למצות ער
חום את האפשרויות שמקנה לו החוק. עזרא, שלא
חרשע ברין בפרשת "ב" ארייך, נשלח לרצוח
שנותני על אינם על עובד ציבור בארבע - המשיך
הוא.

(המשך מהעמוד הקודם)
ב"הודרה ומישהו שר את הכסף שלו ודקר אותו
למות. אני שאיית הפליטה של כל המשפחות לפעמים
שואלים אותי איך יצאתי בסדר אחרי כל הכלאן,
האמת. אני לא יודע.

מקום שש שנים בחדר מבודד במחלקת
הסגור. מספר משה ריין. באיתי לבקר
את אברהם בבארייקק. בחתולה הוא
היה כבול למיטה. לא היה מרבה.
המתכל בעיניים, כאב לי הלב. גם
פחורתי. לא יכולתי לבוא יותר. איש משטרה שביקר
במקום סיפר: ראיתי אותו יושב בפינת החדר, אוכל
ניירות ובדלי סיגריות.

הוא לא שיקף פעולה עם סביבתו. גם בשלבים
מאוחרים יותר של שהייתו בבארייקק, כשהחל לשחק
פעולה הוא סבל מהתפרצויות ועם וזיה תוקפני כלמי
אחרים.

רעית הרופאים באותה תקופה היתה שאברהם
עזרא הוא כעל אישיות מופרעת, אנוגנטית
ואימפולסיבית, אבל אינו סביל ממחלה פסיכיאטרית.
אנשי מקצוע לא איבדו סימנים של מחלה נפש
פסיכיתית, אלא אישיות אנטיחברית, עם מטען של
תוקפנות כלפי הסביבה.

הזמן עשה את שלו. בהדרגה החל להשתק. אחרי
שש שנים אפילו הציאו אותו למסעדה ברחוב דינאון
בתל-אביב. יום אחד אני הולך ברחוב ואני מי אני
רואה אוכל במסעדה. אברהם - נכור ריין. ריבס
איתי, נישק אותי. מאו התחלתי לבקר אותו
בבארייקק העבירו אותו למחלקה יותר נורמלית. היה
לו טרניטטור. יש כל היום שמוע שרים של מאריי
אל ארסר, עבדול וואהב, אום כולתום. תמיד ישב
בפינה שלו. לא היה מרבה. הביאו אותו למבצ
שהוא חשק שהוא באמת הוציא.

לפני כחשעה חודשים, ב"ב באפריל 1986, שוחרר
אברהם מבארייקק ויצא לרחוב. הוא מכין להחנות
עם בחורה מרמלה שהכירה אותו בחשפות שלו בנית
החולים. בינתיים קיבל ריור בקרית-אונן וסמוע
מהביתוח הלאומי. חשב לעבור נבכית דיקת ופירות.
זה מה שהוא יודע ואהב לעשות: יצא לרחוב והיה
הגמון משיקל הדין.

התבכיתו הדי יומה, אבל לאברהם לא היה ששה
ואורד נשימה להגשימה. מי עקב את השתלכותו
בחיים נורמלים אחרי 11 חצי שנות ניתוק חבור.
קיבל מותחם וכמה שקלים חדשים מהביתוח הלאומי,
עזרה בדין וצא לרחוב.

סיפר הידיד משה ריין. הוא טילסן אלי הביתה
והדירע שהא משוחרר. נמשגנו ונחתי לו 800 שקל
להסתדר. קנה תלת-אפניים ותחיל למכור ויקח
בקיטרון. איפה שאחזות גרה. שיפס הוא לא יודע
להגביר את עצמו, ישר מתחמם. שוטרים באו לבדוק
אם הוא עזר ברישיות. הוא ניסה להתנגד ונעצר ל-15
יום. נפתח לו תיק על הפרעה לשוטרים במילוי
תפקידם. אחי כך הוא חזר לנתניה. אחי כל כך הרבה
שנים בית משוגעים - היה לו. אישור לקבל כדורים.
היה לוקח כדורים וגמל כמו סטריט. גם לא היה לו
כפי לקחת כדורים. יום אחד הוא הוליס לבד להפסיק
לקחת כדורים.

הוא לא היה דמות מפתח.
לא מוהיג כנוסיה.
בכל מקרה, ראיתי את
תקופת האישבו שלו
כחלק מהעשוי.

זה היה שבועיים לפני שהופיע האים בלישכות
של המסונה על חוות העיר. נתניה. אחר כך
בכיתוליים השלום, בכפרסבא תואסם אברהם באיום
על עובד ציבור. עודדיין, אחיו יסר, אמר שהאשם
מביע רחמים. שיש לראות את אימו בכיסוי של מוסק.
תארי את האשם כשכר כלי. אישור אשם ללא חזרה.
וכך טען עודד ריין בכיתוליים לשטר 11 וחצי
שנה. שוחרר תוצה על יי הודגשים בלך ושוב במקום
לנסות לשקט.

אברהם עזרא עצמו אמר לשופט בששנה: היה לי

פאני ס' זלעל

גלי מציגה: דור חדש של נעליים מעור כפפאמיתי

או לחיך נעלי מיוחדות במידה, רכה, ארוכות, קלילה, בעלת מוצקה יופי.

FLIGHT נעליה מעור נאפה מיוחד, המצטיין בנעימות, חום ורכות ויצאת דופו. זהו העור ממנו מסורתי כפפות ומעובדות, המוצאה: הרגל נחה בתוך העל.

FLIGHT הנלכת עם אודי: יש בה נעליה חריף אודי המיועדים לאורך היסב את הרגל, המוצאה: הרגל אינה מדיעה גם בפעילות ממושכת.

FLIGHT הנלכת עם מוצקה: FLIGHT, בניה דומה, עם סוליה מיוחדת עם ידי אחידה טובים בקרש, ללא תפרים מיוחדים, ובחבון מעור אידיאלי לבק הרגל, המוצאה: FLIGHT מסמיכה בפעילות ספורטיבית קלה, ומתגלגלת למאמץ קשה ורצוף.

הנעליים החדשות של גלי
נעלי FLIGHT מוצעות בג' לגברים, לנשים
ולילדים, נעליים גבוהות וחצאיות ב-6 גוונים
מרהיבים: לבן, שחור, זרוד, אדום, כחול ואפור.

FLIGHT
הנעל המרחפת

פלנטיאל

למעלה: רון גל

עמירה דותן

קצינת ח' ו'
האשה הראש
היחידה בנ
שקיבלה דת
חת-אלוף, נש
לשושה ילד
באר שבע, ע
תלאביב, ל
וחוקה, בי
בצבא
להיות
מכירה את
שלם.
מז'מלמד
"גאמא"

תא"ל עמירה דותן
תרגיל חגגה עצמית
ועם קצינת חי"ן
בחיילתה. תעזור
בפעלים, בשבתות
ואילות. זה המהיר

[illegible]

_____

هذه من الأصول

[illegible][illegible]

את העתון אני מתחיל מעמוד
הספורט. אני מאד אוהב כדורסל
וכדורגל. בצעירותי שיחקתי
כדורגל בנבחרת הנוער של
הונגריה, עסקתי בסיף, בטניס
ובהאבקות, שיחקתי פינג-פונג.
כל זה נגמר כשנפצתי בלטרון.

[illegible]

(המשך מעמוד 8)
המיטה אבל מבקש שלא יפזרו לו אפר וקליפות של
ביצים, ושעל ראש הגג בוער הכובע. בראיון בלעדי
למסערת מחר עומד לו שזה לא הוא, אבל ממקורות
יודעי דבר נגסר שחשפר הביצים שנשארו לו שואף
לאסוף ועוד מכת חשמל אחת ומי יודע.

עליתם להצעה לברוח מהבסים,
על מנת לחזות בסרט בקהיר ואם
אפשר אז להמשיך הביתה.

ישיבת מנחם 26.11.71, 40
כעית עורך משקלן, מצע לעשות מאן של
דוריה: קרוא את הספר, לעשות באוכל והענין
לילות גופנית. מנחם מתרגם: לנחין דרזאק הנטיב
ר. ח. מבקש ליישר את ההצגה, להרוס את הנדן,
את תרן והלחמט את תרין הילוס, על מנת
הענין אשכר שלקש בדרגה. לעשות זאת, רמי מבין
ש' שוב מראש האכל הארוע לכלל אספירס, על
לחיות במקושר חרן. אם לשיקש חרן מנחם,
ללא לא כל עלתה ההצגה בלחוח מנחמים, על
לחיות כסות בקרין: לא אשכר את האשכר
ההולש שאין טעם לשקש בקסין, מאדן ואולי
הולש בדרד ומרפה: לא

24.21.71, 44
עמול יס שואר
שכבנסים וקוחים ודורסם נלי שמת וכן
הפניה שלהם אליו באחריו ויהא גסת וכן
רמי אדור שבסור לצוורת הפניה גריר
ולם ורסור לחיות מווסים ופיה וכל להיות
אשר לרבים שום מוסים ללא רשות, כיון
משך זמן רב לא כראוי להיעד נשלה
הבאת חודא אינשלאה לריסוקס מרים.

מס' 47, 14.1.72
 י"י מוראג מתנחל מנה של תחולתו החרש
 סקראים ו"ת. בכל הכבוד שרוחשים
 "משהמחש"ת" לה לא של לבחורה. מציע
 לה "רינה כסם" פרטי "ומשבתשון" כסם
 מחיר שבו רצתה תחולה כסם ירנה
 הצביעה. בעו חנה רחמיאלה
 אסם 11 ומציעים 7 במחש"ת 13 בעד
 מוח לסרוד. למשתתפים הוצע פורדינג וסוקלר

כבֹּרִים, מֵעוֹתִקִים אֶת 'אוֹתוֹ'
גַּם הַקֹּרֶה לַעֲכָה הַמִּקְוִיָּה:
דְּמוּנָה דְּסִדְמוּנָה יֵא מֵלִעוּיָה,
ח חֲנִיד הַלֵּכָה אֶל הַמִּשְׁכָּן

ימים - 3.5.72 - קישורים, מצב רוח והרבה

ב. נפתח בקריאת קטעים נבחרים מן המגילה
עד חרעשו וזרז מרעים עם הכרות שמו של
הקטע מתוך "אותה" של טיקסמיר, ברגשי
פח והקטמת משתכפים אי - אותה דגי

וְהַדְרִימָנָה, הַדְרִימָנָה, וְיוֹן אֵינִי יָא
 אֶמְלִיעֲנִית, כִּסּוֹ תַּגִּיד הַלֵּכָה אֶעֱלֶה הַשְּׂכָנִים.
 וְהָאֵתָה אֵתָה קִרְאָה לִי
 וְיוֹן רִאשָׁה
 וְהָאֵתָה אֶעֱלֶה הַשְּׂכָנִים, כִּל חוּשָׁה תַּגִּי.
 אֶמְלִיעֲנִית לִבִּי, מִי מִטָּה בְּרִיקָה
 וְהָאֵתָה אֵתָה קִרְאָה לִי

ਪੰਨਾ 32

(המשך מעמוד 8)

[illegible][illegible][illegible][illegible]

והוא לקחתי בבית הכנסת טעמתי ויחזרתי
בא אלון לכלא כל ליל סדר. וטעמתי
לוי מי אני. הוא היה כל כך נרגש
שאף חושב שהוא קלטי

מש וי אל תני אנה גיכתי לך
המש ביל ידי
מש כואיים

24.4.72, 6
מאות עבר עם עמס ל בכירור (צהבת)

ו/או מוסיף עינים במסרגות ומחטים

מכל הסוגים ובצמר משני צבעים, ועם פירוש התג והאזכרה, דגל מגן דוד כחול-לבן התנוסס במובלעת עבסיה, כ"ד שנים למדינת ישראל.

על דעת כולם יש לדחות את ההריון של דינה (החחולה), בעוה או שתיים לפחות.

שיבה מס' 82, 22.8.72
ערב סוכות, לא הושמעו שום ברכות ועברנו בסדר היום. דרין תחולות – רדו שואל האם לאפשר דינה להבסן להדיון. קריאה מספסי הדיני: האם אפשר לתת ליצ"מ ותחולתו מסכת בדרד, גלולה ויחוס. רמז תושב סכרנזי שם חתום חתום. מנחם מציע לתת לדינה טיפול פורמלי. אני שואל: דינה בתקפת המעבר, עד לתכלית חתום לא תהיה שום רעיון כרסני או אחרת.

יבנה מִסֵּב 82, 112.72

בְּיָדוֹ הִעֲלָה אֶת נוֹשֵׂא הַחֲסִים הָאִשִּׁים כְּחֵד
 בָּאָה מִתְּלֻכְסוֹת מְמֻכָּסֶת עֲיֻמּוֹת שֶׁהָיָה לוֹ בְּשֻׁבָּה
 הַחֲמֻחָה שֶׁהָיָה מְעַקֵּה לִּי חֹסֵי אֲנוֹשׁ כְּחֵד
 לְכֻלֵּיהֶם, הָעוֹלָה, בֵּין הַיֵּתֶר, כּוֹסֵי מִנְחֵים
 שֶׁלֹּא שֶׁחִים יִחֲרֹן מִיָּמִים כְּחֵד בְּכֻזָּה מְנוּחָה
 לְחֵד תְּחוֹת שֶׁהָיוּרֵידָה שְׁמֹנֶה מִכְרֵהָ, עַל מִנֵּה
 שֶׁרַח הַפֶּשֶׁק הַמֵּאִסֵּר בְּתֻנָּאִים רוֹחֲצִים מִתְּקַבְּלִים עַל

**מוטי רוצה ללכת לחא בודד,
רוצה שקמ נפשי לתקופה מסוימת.**

דבר שבו נשתנה שילוח. בתחילת הערב העלה מוס
הביצית היא שהוא רוצה ללכת לתא
ותבקש לרצוח את המנהיגים. מוס
הוא לשאול את מנהל השירותים כי הוא
נכנס לתקופת מסירות. יצחק טרומן, מנכ"ל
השירות הביטחוני, מביא את מוס
מנהל אגף דבר ונחמה (כריזלי) שבעבר היא
הייתה אף נכסית ואת לפשטות. מנהל
היחידה את מנכ"ל היחידה של אורח וכל
ששנים במבצע ואחר כך
לשחרר אותם מבלי לגרום נזק

מס' 139, 21.8.73
פי בקשת הקהל גרשם בפרוטוקול שסוף סוף
ה עכורת הספטים בחרר פלוס צביעה
ות נוספות. לקראת ראש השנה החדר נראה
אז בית... אי ויי איז מיר.

ביום 12.10.73, 138, בלתי
 ביום 6 באוקטובר, החלה המלחמה, פוזרו
 תלמים, פרט לרן ואבי שנשארו בחזר וסיפקו
 שני כערה, לאחר יומיים ושבע שעות, חזרו
 הקלה לתוך. ביום ששי קיבלו כחזרה את
 ומקלטי הרדיו, בישיבה הועלתה בקשה

גר החלק הרצוני, ועכשיו -
דה.

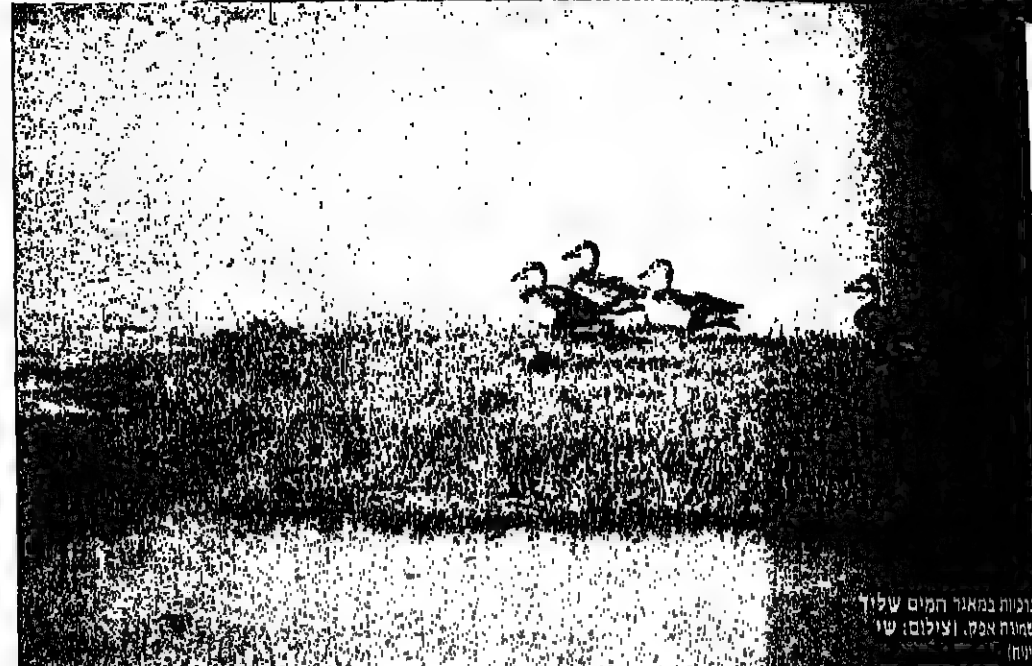
28.10.73, 137 א'
ולדת שמח לעמוס ל. ביום הולדתו העשרים
לימים מתחדשים ביום א' אחרי סיום
יול עונות נוספות

2.11.73, 199 (אחרונה)
זמניה לזכר דן שכנה בדרך בניהול מיוחד

הוא כבר משווה שנהזור. שנות לחזורים
אלימים שלפני שהם יוצאים מהארגון, אין
שמות... מה יהיה איתם בתורף. כנראה שלא
לישון כמו... וזהו הכל.

[illegible]

יוסף ולטר

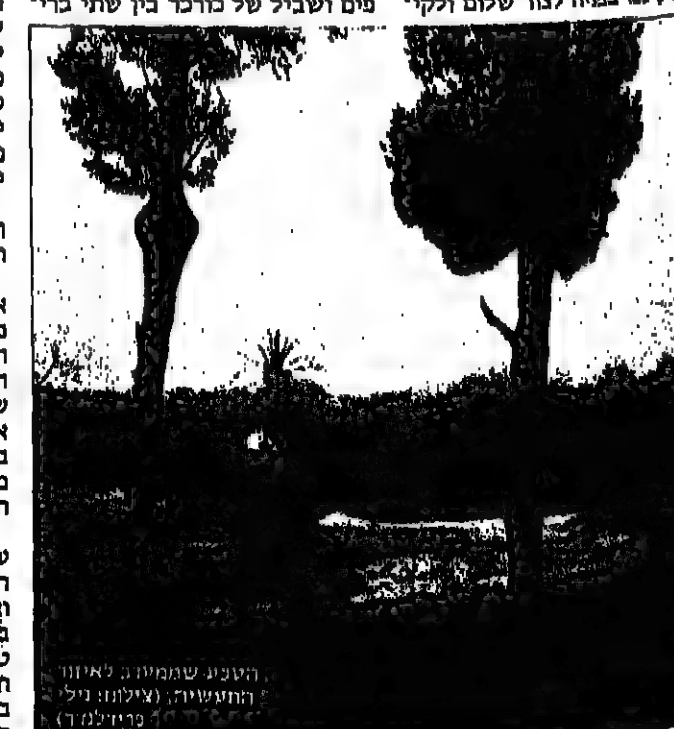
ובאותו הזמן, כשהייתי בן 17, נסעתי ללונדון, שם התגורר אבי. הייתי שם כחצי שנה, וזמן רב מאוד. אבי היה מורה, והוא היה מורה טוב. הוא היה מורה טוב, והוא היה מורה טוב. (עמ' 10)

א. אל הנועמן

מקור איתנו אלו ישראלים, מנה ביטחון ביאלה דרומה מע' מ' חיים בל' חול' הענק מע' ביטחון וזה חופ' והחל' שד' וזה מ' רצו' ודרומ' ביב' מצ' העשית' ועל' ודרומ' נעו'

[illegible]

הענין שם שחיוי נחם בברדנאי. מה שחם
הענין שם שחיוי נחם בברדנאי. מה שחם
הענין שם שחיוי נחם בברדנאי. מה שחם

הענין שנתמסרם לאחור
החוששים (צילון) של
החוששים (צילון) של

הוצאת
העיתון

**מאת גילי פרידלנדר
בשיתוף דעות
שמועות הטבע**

מבט על בריכות המים.
(צילום: וילי פרידלנדר)

כוח. וירדו מהגן והחלום לכוון
האגודות הפסיכוס, שבחינו יש פסל
ענקי מאבן, ובויר על גשר ומסל
שמאלה לכוון מערב. בלילה קלה
לכוון השכונות, לאורך מאבני הסן
שקובץ אפך. החלום על הגדה
המערבית הימנית, בדרך עפר.
כאן מתחילים להאזין סביב, אה'
יש שהולכים בשקט לאור אש או
הגריבה את שפת המים. אם תנסו
לספר אותם על תצפית, מאות יש
ולפעמים אלפים. כדאי לחמוש
במחשבה נוח לחיזוי עליהם מבפנים.
יש שיש להם חלוצה, אנפת פפורות, ויש
שקטות וגדולות, המפרידות הם
לפעמים.

בכירותים דורשים השפע חגוג ומוסר
תועמלן צעיר. ב"ר מילרין בעלים מעורר
ביום של שפכים וזרמים באפיק החי
תועמלן תועמלן, מחלחל, ועלם שחור
מחמית את העל הקדום, הממשש
תועמלן ביום של איוריו התועמלן
שנב על הגדה הכרתית שלו.
לחור אפסר הכרתית דרך בן ה'
ירכות אבן באים בשתי ממוניות -
אפסר הקליקין כרם שיחיה למסוי
ב"ר מילרין על ציט צמח השמורת
בכירות מכיש ע"כ למפעלי מילר
אבן משמ מכיש אבן העיר העור
דרומה כפר מסר על חגוג, מר
תועמלן דרך מדרוקים, מקבלים כב'
ניח למסורת ע"כ אבן.
בבן מומלן למסע אבן חמוט
סוב בעב, ב"ר הוח' לשרוק שחור
העל העל, ב"ר בבבאור שחור
בעני מילרין למסר ל"כ תועמלן, מר
דבית חיים שחור, מלך שחור

33 ਖਾਣਦਾਰੀ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

סמית'ס אינזשניירינג

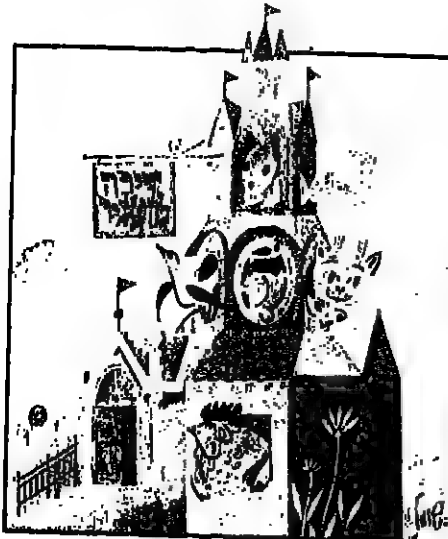
שמואליק חסמבה ומר קישקשתא

**מאה עשרים ושמונה
ספרים אייר שמואליק כץ.
עכשיו חלקם מוצג
בתל-אביב. ילדים
ישראלים גדלו על איורי
"חסמבה" וילדיהם
מזהים בקלות את "דורה
להשכיר". המבקרים
מוצאים עקבות של
מוסיקה וארכיטקטורה
בציוריו ובצדק - שני
מרכיבים חשובים בחייו
המרתקים של האמן
הקיבוניק.**

מאת חיים נגיד

שמואליק כץ: אין לי שום מוטיבציה למצוא חן בעיני מישור. (נילום: שלמה מוסקוביץ)

למעלה: גוף ירושלמי.
למטה מימין: איור
לספרו של שלום
דוממל "אצלנו".
משמאל: איור לספר
"דורה להשכיר" של
לחא גלדברג.

החולים בניקוסיה כשהחלמתי, גילה קצין תרבות אנגלי את מחברת הרישומים שלי, וגייד אחי לצייר על הקיר של חדר האוכל של הקצינים. במשך ארבעה שבועות הסתובבתי בניקוסיה הפשי. קיבלתי תעודות והייתי יוצא ונכנס למחנה עד שנגזרתי את הפרסוק הראשון שלי. זה היה רבו נהר - והרגשה שוכנת האמנות אתה מקבל חופש. גם בתוך מחנה המעפילים הייתה פעילות תרבותית גדולה. היה מופיע עתון קיר ברומניה, ביירוש, בהנגריה ואני ציירתי קיקטורות.

שנה אחר כך, ב-1947, הוצגה תערוכת היחיד של שמואליק במחנה קיץ בפמגוסטה. תולתי את הציורים באוהל גדול. בעיקר רישומי חזוי ואקווארלים. צבעים טיפוק לי שליחי התנועה. היינו במחנה קבוצה גדולה של כנריו השומר הצעיר בהרמניה. כולם ידעו כל קיומנו, ושליחי כל התנועות הציוניות טיפלו בנו.

אחרי העלייה היה בין מקימי קיבוץ גתון. התחתן בשנת 1949, ואחרי שנתיים של עבודה כצייר במשמר לילדים' חולים' למסע להשתלם בפריס. בנינו לאמנים חברי קיבוץ הקולקטיב כיצד נתקלו בהתנגדות הקולקטיב לנסיונותיהם האמנותיות, לשמואליק אין סענות. זו הייתה תקופה נהדרת, הוא נאמן התנועה אפילו חמכה בו בסכום קטן, והוא לא נאלץ לעבוד. רק לצייר. במשך שנתיים למד בבית הספר הנחב לאמנות, והיה יושב בקפה האמנים, להקפסול. או עיין ישוב שם דקומטי (המשך בעמוד 38)

כעלת היגיו ונאי מושלם הצליח לשכנע את הנאצים שהוא אוסטרי וכך נמסע בשיירת הפליטים שנמלטה לבירת הנגריה. חי בדורשט, תחת אפם של הנאצים, עד בוא הצבא הרוסי המשוחרר. היינו מתכנסים, כל היהודים, בקו של השומר הצעיר. אני ניגנתי באקורדיון ושרנו שירים ברוסית. ליד הקו שלנו היה בית חולים צבאי. יום אחד בא אלינו קצין רוסי. לא ידענו לרבו אתו, עד שגיליתי שהוא ידע יידיש. שאל אם אני מוכן לנגן לפצועים. הסכמתי ברצון. ניגנתי לחולים. יום אחד הגיע כנר, שהיה מנגן קצצורים לכל היידיהיה הליוו לפסנתר. האם אני מוכן ללחן אותו בלי תווים? לא הייתה בעיה. חשע שנים למרחי ניגנה. שלושה חודשים הינו נהגנים קצצורים. נוסעים מיוחדים ליחידה אחי כן נגמרה המלחמה. הגיע הקיץ. תחלו הבנות לבחורות. היה מותר לטובר רק למלחמה אחת - המפלגה והקומוניסטים. התברר שאני גם יודע לצייר. הציעו לי להצטרף ליחידת הסברה כצייר של סיסמאות. התמודדתי הייתה נהדרת - חצי שק קמח, שהבאתי להורי. היינו עובדים ממקום למקום, מקישים במח, מציינים סיסמאות. נמחת לפולשים הגרמניים. יחי סטאלין! וקמיסאר היה נאמן. מנסה להשכנע את הבהורים.

עליו ריחבב

הכי קרוב לפאריז

36 סלסבון

בחדרה לשמלות קספיות וזרורות של שנה הארבעים.

בנוף האופנה הישראלית, עד רד פרובינצור הוא שמורתי טבע לא שייך, בין מעצבי אופנה וחישים שמנולים פני מים בשבוע, בשרונות טבעיים, שאי פעם לא למדו אף משחילים חוט במחש, הרים של בגדים שתפורים ביישול, בוטיקים, בתראופנה וטוררי לאופנה, שעובדים בהם אנשים שאחמול עסקי במשהו אחר, ומתר אולי יעצד הלאה, לעיסוק מבנים יותר.

פרובינצור לא שייך לקטע הזה. מעצב אופנה שכנר שבע-עשרה שנים עושה בגדים עם טעם של תרבות, הכי-קצרים לאופנה פאריסאית טובה. הבגדים שלו, כמנען כוכבות הקולנוע של שנות הארבעים-חמישים, הם הרכב הכי-חם באופנה.

עודד פרובינצור בן 46, צבר ילד חיפה, נראה ממש בבית, כשעמד לפני כמה שבעות במסלול ביתו של שגיר צרפת ביפו, על רקע שטיח קיר ענק עתיק, מרצה בצרפתית על התפתחות האופנה הצרפתית מאז נפוליאון, לנשות הוונן. הרצאה, שקרמה לתוצרת אופנה שלו עם בגדים לחורף 87, אגב, השגיר הצרפתי הוא כמעט שכן, פרובינצור מתגורר ברובע סטון, בבית ערבי ישן ששיפוץ ושמר על סגנונו, עם כלב בוסקד וחיה.

הקשר הצרפתי שלי התחיל, כשהייתי ילד קטן מספר פרובינצור, לאמא תמיד היה על השולחן 'ווג' צרפתי. חיפה היתה אולי עיר של מועלים בשנות הארבעים, אבל כל יום,

בשעה חמש, הייתה נערכת בקפה 'סטרנטיים', תצוגת-אופנה. לא של רומנטיות, אלא של גנים שהיו באות לשבת שם. לכל הפעם כזו היו מתכוננים כמו להצגה בלילה, לא אובתי את זה, אבל כשגרלתי, ידעתי שמה שאני רוצה לעשות זה לנסוע לצרפת וללמוד עיצוב אופנה.

חמש שנים במאריס מתוכן שלש שנים בבית-האופנה של איר סאן לוראן, שם הייתי מה שנקרא בצרפתית 'ירדים קטנות' - שוליה שעושה את הכל, מלתפזר כמתורים ועד לטיים תפרים בצד המזרחי של הבגד, מתפרים קטנים נתנו לי לא רק ידע, גם דיסציפלינה. באופנה אי אפשר כלי זה. זה מה שמבדיל בין מהם לבוש לבגד משלם.

בבית-האופנה שלו, שממוקם במרחק מרחוק מרחם בפשטות בהירה ברחוב ירמיהו, אומרת העובדות הוותיקות הנצחיות, שיש לו ראייה מעולה, שתפר עקום מניח אותו, מורמים ותופרים, אין פה סיפור של לתפור-ולגמור. מה שאני עושה זו לא אופנה עילית, אומר פרובינצור, אבל כל בגד נחמד לפי מידה. אנשים לא יכולים לשלם מחיר של אופנה עילית. גם במאריס, זה הלך וגבמר.

בין לקחתו אורה הדגן, ויה לוח, אורה גולדברג, אורה כדור, שרה מרכין - נציגות הבחן והשליך בארץ, והדגמניות קארן רונסקי, שלומית אמיר, וזה לר, כולן גשים שלכשות היטב, לא צועק אלגנטי פשוט.

בשנים האחרונות, שנות האופנה הרוקס, הצמרה לו תווית של מעצב קלאסי שמלביש נשים לא צעירות. עכשיו, כשהאופנה עשתה סיבוב שלם והגיעה חזרה לקלאסי גם נשים צעירות יותר גילו את האיכות של הבגדים האלה, שעולים הרבה, אבל לא גמרים פתאום, הוא שוב במקום טוב באמצע האופנה.

השנים שאני הכי אוהב באופנה הן שנות הארבעים-חמישים, שהגליטו את הרכות שבאשה. כוכבות הקולנוע של אותן שנים, שראים בסרטים הישנים, כפי גרייבל, ג'ואן קראופורד, ריטה היילי, נראות כמו נשים-נשים, לא כמו נשים.

נשים תמשכנה ללבוש את הבגדים הגדולים והשמיים כי הם נחמם ולא מחייבים אגל אם תימשך הגממה חור של בגדים צמודים ומחיימים, ייעלמו רבים מהאנשים שתופס מרמס עתה הכל לב.

מוד פובליקו: הקשר הצרפתי החל מחוברת 'ווג' של אמא. (מלמעלה ודמיון קצת)

ל האופנה בשנים האחרונות, אלה נעל שום יידע או מקצועיות, פתחו נתן כמו דוכן של שווארמה, כי את בגדים האלה צריך לדעת לגזור ולתפור, אי אפשר לאלתר.

אולי, אמר פרובינצור, גם היעלם כל הולגאנציה והשכונות, בכנרים שפזר בדגן.

הדף 87 אלו-הפרובינצור זה בגדים גיש צמודים, חלק מהם ארוך, אבל נתן קצו וכשמי מגיע עד לברכיים. שמלות קטנות שחורות, הליפות מאיטיות עם כפתורים, מקטרונים שמישים משחזר לבן, שחור שחור ועוד שני משולב עם חלקי-לבוש בצבעים כמו ורודו מהמם, אדום עגבניה ובחלקיקי האריגים - צמר שטוח ולשעת הערב - סטיפה ומאטן רך ומקום.

המחירים תלוצת ממשי סחור - 300 ש"ח שמלות - 750 ש"ח חליפות - 850 ש"ח

בגדים של פרובינצור במחירים סהרם, אפשר למצוא באוסף יפהפה, פניצ'ר לייבה - מערכות צבעוניות פופ, שרצה כמי מרגי צמח שמלות נס צר וצמוד, מקושטות ברוכסנים פשתות ובמפתחי זהב. העיצוב עבוד 'דמיון' אשר לפרובינצור להגיע לקהל נתן, אבל הוא היה רוצה למצוא דרך לייצר את הבגדים שהוא תופר ללקוחותיו הפרטיים כשיטת היש-א-פוסטר, כמו שעושים כל המעצבים הפאריסאים הבעיה שלו הוא שיש שימון וזאבן את הבר העסקי. נעל-הן פרובינצור הוא הצנחני-חיד. עתה הכל לב.

בחיפה של שנות הארבעים צפה עודד פרובינצור הילד בתצוגת האופנה היומית בבתי הקפה של הייקים. אלו גם הענים שהוא הכי אוהב באופנה. עכשיו, כשהאופנה של שנות העמונים מציצה בוסטלגיה לאותה תקופה - גילו שוב, גם נשים צעירות את האופנאי שעושה הכל לבד.

משחקים בשחור ואדום, ציר וצמוד.

צילום: סמי בירד ריגומיות: עלומית אמיר

מלך של ארץ ישראל

אני פראיירית

(המשך מעמוד 36)
לקבוצות נשים כדי לומר: תעזרו לי במאבק, תזכו אותי ואת העניין. המטרה שעליה אני מופקדת, היא קראת מעל כל כימה, היא חממה לייצור אשה אחת.

עמידה: לא מדובר במינימום מהסוג של שריפת חיות. מדובר בשינוי עמדות מהותי של האשה, שאנחנו מקבלים אותה כבערה, ולכן יש לנו יכולת כזו להשפיע. זה נכון שאני לא מגיעה לכל חיילת וחילת, אבל אני מגיעה למס'כפיות ולמ'מיות ולקצינות והצ'ן בכל מקום בצבא, והן מוכנות השניו שלי. ודבר אני אמרת לחיילות - הרם כל העולם פתוח בפניכן. אתן יכולות להגיע כמעט לכל תפקיד שתרצו. תרששו את הכוח הזה. אנחנו, הנשים מהדור שלי, התחלנו את התהליך, את המהפכה. איזה טרצוף יית' לתהליך הזה כעתיד - זה כבר תלוי בכן.

הי' לי הרבה רגעים בדרך שחשתי שאולי משהו לא בסדר. אחי, שאולי אני לא נורמלית כשאיני נלחמת על מטרות מקצועיות ורשם בצבא, על חזון טכנולוגי לנשים ועל עור אף ורבים שמזוים ניהון מטרות. אחי, כאמת צריך להשאיר את המצב כמות שהוא ואולי יית' באה הביתה והבעל שלי, החבר היקר והאהוב זה 10 שנה, היה אומר לי: את נסדר. את נורמלית. תמשיכי בדרך הזה. איו מונה הבעל הזה מנחל את מנין חברת ההסירה בבארשבע, סוס דבר שירדע איוה ממיר ככר משלמות הנשים שבוחרות ללכת בדרך הקשה של קריירה. יש ימים שאני לא רואה את הילדים בכלל. הם חווים מב'הספר עם חוויות, רוצים לספר, רוצים לתת, ולא תמיד יש להם עם מי. אבל אני גם הראשונה שירדע שהכל סתם את העניין. אדם צריך להביר את עצמו, לרדת אם הוא מסוגל לעמוד בקשיים. אני יודעת שאולי המצב היה שונה, הייתי רק עקרת בית או עוסקת בעבודה חלקית, הייתי אומללה.

הדרך בוודאי קשה. למרות שצריך להביר את כללי המשחק והבונים גם את האה הרוש לעמיתים ותר קשריות. כל מה שנראה לגבר כטובן מאליו היה בשבילי תגלית של עולם ומלואו. הנניי אדם צריך להישאר יותר מאוחר - נשאים, ואם צריך לשהות מספר ימים מחוץ לבית - עושים גם את זה. אבל כשמינימים זה נותן כוח.

המאמצים, כך נראה, נשאו פרי. בפני נערה המתגייסת היום לצבא, מתחם מקצועות רבים, שפעם לא הלמו אפילו שאפשר להציג מירם הבלעדיה של הגברים. רכב ראשון, אומרת עמירה, נתנו לבת המתגייסת אפשרות בחירה עצומה. אלא, זאת המחירה היא גריכה לעשות כשהיא עוד בשמינית. אם היא בוחרת לעסוק במקצוע הקטור לאלקטרוניקה, או במקצוע המחייב יידע כמס' במחשבים - עליה לעבור עוד לפני הצבא קורס של מספר חודשים, על חשבון זמנה החופשי. מי שבוחרת בדרך הזה, מבטיחה לעצמה ששירותה הצבאי לא יהיה סתם העברת זמן, הצבא מתחייב ללמד אותה מקצוע, היא חייבת להשקיע זמן ורצון טוב.

לחק נשים לשכנע את הצבא שבנות יכולות לעשות הרבה יותר משהן עשו בעבר. אבל היום, כל מערך המחשבים של צה'ל, כל מערך המכשירים של הצבא, הרבה מאד המפקדי הרבכה - בירי בגות. זה היטב עצום.

ובכל זאת, עדיין מרבית החיילות משרתות בתפקידים תלפזיים של פקידה, מוברה, טלפוניסטית. או אחי בכליאות לא ה'ל הח'ן דרך ארובה בליכ'ן?

לא הייתי אומרת מרבית הבנות חלקן, כן, אלה הגורמים של הצבא. בנות אינן נלחמות, וגם לא תלחמה בעתיד. כך קובע החוק, ואני אינני מתכוונת לשנות אותו. אבל היום, להבדיל משנים עבר, כל אמת יכולה לכוון שלא להיות פקידה. צריך לכוון רבר. אחרי התפקיד והמכונה של הצבא, זה לתלחמ, למען זה הוא תוק, מאחר ובנות לא תלחמה תמיד

שמואליק חסמבה ומו קישקשתא

(המשך מעמוד 35)
החנה אדלף וקסלינג. היו כאים כל יום לשבת קפה גם לזה היה מניע. הלכנו לראות את סאטור יושב בן זרמן והפרה. איך מונחן העפיע לראשונה בהצגת יחיד, וחברי למסלל הלימודים באותו בית ספר היה הציר והנדרטואטר.

הוא התגורר בן עוזב של השומר הצעיר בדובע והחוד, הפלעצל, אבל במבנה. למד טכניקות של ליטוגרפיה ופרוסק, ולא ידע רצונות. לקראת סוף השנה השניה באה גם אשתו לפרס והם ותמו את התקופה המריסאית בטויל ברחבי צפת האנגליה.

לחשוב שרק עשר שנים לפני כן עדיין היה נדיר על ידי הנשים באותה אירופה עצמה.

אנכן, ב'1961 הוא חזר לצפת וזהו בפרס הגדול לרישום והקונטרל של הביאנלה לאמנים צעירים' וזהו התואר המדויק. בצפת זה לא השאיר דברם מיוחד, אבל בארץ השפיע הפרס על המעריץ הגדול של האמנות המיסר האמנותי של צפת, ר'ד' חיים גמח, המבקר והכל יכול של שנות השישים, והמנהל של מוזיאון תל-אביב החדש. כעבור שלוש שנים, ב'1964 עדין לו גמון תענוכת יחיד במוזיאון, שהיה תתם אותה תקופה, וגם אחרי כן, לפני אמצים ישראלים רבים, בקטלוג לתערוכה כתב עליה בהתלהבות: "בציפון שוכנה המסחול קליטלגע עורכת ידו הרהיב על פני תהי' טוילס נלבכים".

טוילס אחרי חזר שמואליק כן בספרי המסע שלו, שרישומים מתוכם, בשנתן לכן ובאקווארל מציגים אף הם בתערוכה ב'בית אריאלה'. מעין אוטוביוגרפיה מצוירת, איפה הוא לא היה אפילו בארץ. ביקר ב'1968, הצטרף בקריקטוריסט של על המשמר' לאנתי משא שבסעה ורד ים מן גלית. היום חרש שגפנת אחרי מלחמת ששת הימים, אחרי כן העפיע תרישומים בספר נמסע בארץ נודעת' עם סקסט שהסיף נתן שחם, סגנו הוא עשה אותו סול. מה עשה ד' הביא?

באמריקה הייתי לראשונה את האופי המיוחד של ישראל. אני מתכוון - הצבעים האופייניים לארץ. כל המסעות הקודמים שלי לאירופה לא עשו לי כלום. אני ילדי אירופה. באמריקה גיליתי שאנחנו חלק מן האיוור. השמים הבהלים המאור מסיימים האלה למרות התכוונן בנות. אחרי המסע הזה, והאקווארלים שלי הפכו ליותר ארדישראליים.

אבל אחת ברבה חזקת לצויר ערים, בתים, לאו דווקא נושם. קצת מור על רקע השדרה שאחיה חבר קיבוץ כל השנים האלה.

אני מצייר מיכנים. זה הודות לרקע האדריכלי שלי. עברתי מצויר עכו לצויר ירושלים, ומשם לצויר ירושלים של מעלה. ירושלים - העיר שאני מכיר לה.

מה היה קורה לך אם לא היית מגיע לארץ? לא יכול להעלות על הדעת שהייתי נשאר בהונגריה אחרי המלחמה. הייתי ציוני גדול. אם לא הייתי מגיע לקיבוץ, הייתי עולה ארצה כתוצאה מן השואה והלחץ שבעקבותיה.

למה אחת ממשך להיות חבר קיבוץ? הצה' היא שאני מבין המייסדים של הקיבוץ הזה. יש לי מבינים טובים שם. יש לי מנטימנטים הקיבוץ ואני התפתחתי ביה.

אך זה שהקיבוץ לא הפריע לך להתפתח? הרי אמן הוא אינדיברזאליט, באופי הקיבוץ תובע את שלו.

צריך תכונה מיוחדת מאוד כדי להיות אמן בקיבוץ. אתה מרגיש איו מתייבבת מצדך לקיבוץ. מרגישים את נוכחותך. אני תורם בצוירי קיר, ורצינות, צריך לעלות הקיבוץ.

אבל אחת לא מרגיש שאחיה נבלם בך, שאחיה חשוף לפבזמים של בולם. אחת לא מרגיש בורח לתנאים את האמנות שלך לרצינות של המבקר. לא אין לי שום מטיבציה למצוא תן בעיני מישור, ואני גם לא כל כך בטוח שאני מצא תן בעיני בולם, אבל אין לי ספק שהמקרה שלי הוא אידיאל.

היום נודד

טויל שגב'!
מחכה לך קוואקוואט!

קומקום
הקומקום החשמלי היחיד
עם תחנת ישראלי אמריקא ובריטי.
קומקום
בטיצוב מודיב ותרשום עם חידיח
המתכנת לאפשר אחיזה נוחה
ובמחנה נורחוק מלארבים והחשם.
קומקום
חדיח כוס דים בפתוח חזקה
- 1.7 ליטר בדקות מספר.
קומקום
לחציר במסע, במשפירי לצריר.
החשכיר החדיח, חדיח חשמל, מחמם,
וכדי בית ומבחר.
קומקום מוז שיהיה בביתו
שיחך בלעדי ט' אדור (1984) בע'מ -
לחמנת טיסונציות 20, 254294/3, 03-296668.

REBIS

חיים ואוהבים

קטעים אמריקאים

תמיד הלמני לטוס במסוק של חברת תעופה מפיסדינה, שנוסעים שלה נוצו אותה, כי שואכל להשתרע בנאות על שלוש מושב בים ולתת את צורות הדי של על שלוש מושבים אחרים, ואני עדיין חולמת.

ביתנים עלי להספיק בחברת התעופה הכי בטוחה, אשר לכן מוסיפה מלאים עד אין מקום להבנים שם סיבה בין המושבים, ולא כאן המקום לקנות, בכל זאת על המון השלילי שלה. הלאומית שלה היא ענה מחרב רי סימפסון, יחסית, עם שירות נחמד, אוכל כל הטיסה והיכל לבין לטייל במסוק.

הקיצור הטיסה והראשית אסלנטית במהלכת חיינים היא תענוג מר מופקד, כחוד כאשר מושבים אחר באמצע הסור המוצע במסוק ואת תענוג שם בין חורים הנכנסים להגיע את תנוקס הטיסתי - לבין נצייר-טנדר-מחשבים המנהל להסביר לך את פשר אושור בחיים.

כלילות הלבנים העוברים עלי עתה, כרגיל, עד שאני מתאששות מן הבטלה ואל תגיד "שע העילור" מפני שאיש לא יבין אותם, כל, כן, אני יודעת בדיק מה עושים כדי לבצע את הבטלה, אבל עלי רבות, זה לא עובד, וכבר מניח את ספר השירים של גינס כדי שיכלילו בו כשנה הבאה ג'ס לן בן 14 יום - או כלילוח הללו מתעורבים במחוי כל מיני קטעים מן

החוויה האמריקאית על גדות הוורסון והמסוקים, כל פעם אני אומרת לעצמי "קאטו", מנסה להרדם, וממשיכה לחזק, בעידנות מלאה.

הדבר הראשון הנוסף את העין בבנייה לשדרות מנהל, הוא מראה הגבירות במעילי מינק הנעלי הנועמלות. הן צועדות כחודות במרץ, אם לעבודה או לקניות והמנהל המסופר לקראת חג המולד, נעלות בדגמים שונים של הנעליים שבבשו את אמריקה נעלי "רינק". ישנם עשרות דגמים בבנייה ונבונים שונים ואף נעל אינה מומיאה למי שנועלת אותה, אבל האמריקאיות מצפצפות: העיקר הנוחיות. כתיק נוסף רובן נושאות עם וזנ נעליים יפות יותר אותן על נעלות בהגיע למחוז המגן. בחנות המגד ליד גבעת הקפיטול אני עורכת סק מודר על רגלי הנשים 5 מתוך 4 נעלות נעלי הנועמלות... קאט.

בבילי הילס נפתח באר למים. כן מים ללא אלסול. 40 סוגים של מים מים מרריים מי נחלים מי סודה מי ברו-בפתחות המקום האלגנטי ניראים האנשים הרים של עד המרסס שותים מים ומתכבים על עצמם. היום של המקום מבורר על חשיבותו של המסר. הכארים מנה מן המים והשותים מפותמים.

ובאותו עתה במסגרת קצת מתנה למי שיש לו כבר הכל ראיתי תענה מעשית: באר צץ. אם אתה שוחה בבנייה הנוחית של ואני דודו לטווח ולצאת ממנה כדי למוח לעצמי משקה, לערבב קוקטייל, להציע לאורחך - הכל נמצא בקצת יד על הים מתוק עם כלי לקביות קרח, משקאות וכל האביזרים. ובאותו עתה מתנה לילי שיש לו כבר הכל מנות הדורש של שוור כשרה החמישה, מיל שלה, נמכרים עצמית שרזה ממולאים וזכים, פילים, נמרים בגדלים האמית, בעמל רב, אני נכנסת לחנות, בעמל רב אני יוצאת ממנה ונניח שהיו לי 3000 דולר לקנות "דירה" ממואלה - היכן היו ילדי מניחים אותה נוקטים דור בקרקור רוב לכן תופש קצת פחות נעם עולה 2000 דולר. מבין לוקדים את המקום למי הוא נעדר קאט.

המוצר הקטני האחרון שעדיין קשה לי לעכלה מרס ודוא של את בנעות, עם עצם ואש ולחבה הנחלים וכמנח קלות של את בנעות, עם עצם ואש ולחבה הנחלים נניח שוור גר בדידה קטנה ודעה עם ויטנס מרבי אכל ללא את המוצר יוד של וזה ווצים להחמם וזקא ליד האש. מה עושים קונים ודוא וגם מרס של ששעים על את מפעילת את הדיא ויש נחד את חולקת. זה נקי ולא צריך לטווח מרס ודוא אתי שיצא לשוק

אסתריום בית. לא קרה שם דבר בין הדגים משר ששעים וראים דגים מרשימים באקווריום. אסילו ללא מוסיק רקע קאט. חנות ספרים בלב השדרה החמישית בשעת הפסקת הערוצים. כוחות רבירים ורשעה, לא שום עם הסס - הם גם לא מלישים לחול מאתה את התואר - אבל הם עם המונח לנים הרבה ספרים שימושים של איד להיות חללים יותר במשך שעותים וקונים הרבה ספרים לשולחן הקפה. משוד לעלעל בו, עם הרבה חמט.

ננישה המוסר במסביב ישראלית עם המוסר רחל איתן, אשר ספרה "הקצת חמישי" תורגם באר"כ. נז "בחי" היא אומרת "חיי האמריקאים זה לא עם שכליל לקרוא ספרים מסובכות, עם יותר מחמש גפשות פרעלות. התרגום אמנם גרם לכו שהם של וזה עתה חזר וזע נוח המבקש ובני ההוצאה, אבל אני לא משלח את עצמי זה לא ספר נוסף, וגם עם הסס, צו גורש שלר, שאת עוסקת בו כבר מספר שנים, אני לא מצליחה לגמור לעבוד, עליו, המיר ישנם עניינים: סדרמים, המשפחה הבית, לא מסיקים שיהיה לך חדר משלך, עם מרחבת מנחת לכתוב הי, צריך מן השמי ללא הצרכות הקטנות

של הדימוס. וכך אין שוויון וגם לא היה שוויון. עובדה קאט.

נשפם במלון המאר הנייר-דוקי "שיר" לרגל וזל הרס לבבלאי, עם קול תורמים נוצץ שותיע לכן בכבוד עז כאשר הצמאר המוכנס לו הוא הענק את כבוד למרל גורג' וידנפלד, מה שמוחה באומנות של ראש עירית ירושלים מר קולק ושגריר ישראל בא"ם בזמין נתנה, שלוש האריות הללו מסבים אל שולח ענול אחר במרכז האולם - ובין לבין תנועת האוהה ושם דבר לכנות הביתה מברכות מרבו מספר גישט מדורות. גורג' וידנפלד עצמו, מקטנים ומקציע והו התרגום הנופשי של "Charlier", הגיע לאדום מצוייד בשתי בגות לווייה אל גטי, אשר של הבן-שלי-גטי האגודי (הוא בהרדנסו כל אשה, אשר של הברסית, חתיכה פרגית, אשר רק על רפי הליכתי האים כדוגמנה. האיש הא צעיר הוה, המתן מרן וקס ואינו חל מלרבר, רק בשואה בולע את אלו, מצליח אכן להיות אכן שואה של אותו ערב בבלאי, וכך של אותו ערב אל היה עולה מלפני אלמלא מר עם שובי נקלעתי אל אחד מן הקונצרטים הנעימים של תנועות הפילרמונית בהיכל התרבות. הקונצרט האמיתי נערך שעה קודם לכן באכסדרה שעלי הבק מל המניקס והצבצביות איזו איריה מתנה וקסאה עם מכסים חודרי שריו. התצוגים של השיר הדש המופנן כאן במין וולנאיות שכו, ללא כל ריסון, נזרחי בעשירים הברזלים של ידיות גירויק אשר לכשו את המלחמה בנשק "בצלאל", באנדרסיטיסמס שלום נירא הנייר-דוקים כמעט לפגונים ליד הישראלים והצגים בפילהרמונית קאט.

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

המסר במחור הארץ (המסר במחור הארץ)

פנסיה ארז

קי הפחד

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הפחד מנצח וקבע. היה מספר ידירה קריבית, מלח סיו, גורד סיו, שירת ביחירות עילית כמו דוד מכלל. היה שותף למכצעים חשאיים ומסוכנים. זה הפחד מכא הכיא את הצורך שלו לתנות על שפחד לירי מיצו.

נערים כשהם בא למה שנליה ביניה. מנותח קלח, אוב לצטט לו את דברי המוסר האנגלי לרשאה. אנתו מאכרים את האנושיות כדי לשמור על האנושיות. אנתו מאכרים את הרוח והחמלה כדי

לשמור על החמלה והרוח. בינה לבין עצמה גליה תהלה על הלחם הנכנס הזה. מה כבר נותר לו, לאחר שאיבד את האנושיות שלו כדי לשמור על האנושיות של החברה הישראלית? האם הוא מכין את גורל הקורנו שטרנס במגן? האם הוא חש עצמו כבעל מומ?

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

הוא מוכר לגליה את המינגווי. לא בצורות המצוינות, אלא באותו מינגווי שלו לעלות פעם לפעם את סף הפחד עד לנקודה קצת - כמו נוקמים להפוך את הפחד לסם קטן. הוא בל פנים בכמות גדולה וחולכת כדי לפעול כשלימות, מלא חשי. את תיעול ממנו את הפחד ותשים אותו במחשבה המובנת - הוא יעלה חלודה.

בעמוד זה מוכרז מהדירעות
והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע שבין 9.1.52 - 16.1.52
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאלי שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

חלוקת פרס ביאליק

דוד בן גוריון, מנהל המסדה, נאם לפרס ביאליק.

בזון מביעה תקוותה עם ישראל יפתח בקרוב

ממשלת ישראל יפתח בקרוב... מביעה תקוותה עם ישראל יפתח בקרוב...

איז חכם כבעל נסיון...

מחשבות רשות על חכמות חכמה

מורות ת"א שופטות - חובטלו 20 אלף תלמיד

היצרנים מעכבים חתימת הסכם האינדוס...

היצרנים מעכבים חתימת הסכם האינדוס...

היצרנים מעכבים חתימת הסכם האינדוס...

ד"ר תוספת גרוש ככל קו

ד"ר תוספת גרוש ככל קו...

למשון יצאנו ודעו

למשון יצאנו ודעו...

נמצאו הכסף ומטבע הזר שנשרדו ע"י קופאי-הבנק

רוב שאלו של גרשון סאד... נמצאו הכסף ומטבע הזר שנשרדו ע"י קופאי-הבנק...

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"...

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"...

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"

התמוטטה קומת הניתוחים בביה"ח "השרון"...

מלח - המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמידים * מיקוח אקדמי

מלח - המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמידים * מיקוח אקדמי...

אלו סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים, חתכים שעות יקרות בקריאה מהירה, יעילה ושוטפת. בוגרי המכללה לקריאה מהירה משפרים את יכולתם ללא הכר וזוכים ביתרון משמעותי.

מאת אייל בר... אלו סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים, חתכים שעות יקרות בקריאה מהירה, יעילה ושוטפת...

קוראים מהר... מצליחים

קוראים מהר... מצליחים... קוראים מהר... מצליחים...

הקוראים לקריאה מהירה יימחו במקומות הצאים

הקוראים לקריאה מהירה יימחו במקומות הצאים... הקוראים לקריאה מהירה יימחו במקומות הצאים...

מלון הולידיו טבריה

מלון הולידיו טבריה... מלון הולידיו טבריה...

מלון הולידיו טבריה

מלון הולידיו טבריה... מלון הולידיו טבריה...

מלון הולידיו טבריה

מלון הולידיו טבריה... מלון הולידיו טבריה...

מלון הולידיו טבריה

מלון הולידיו טבריה... מלון הולידיו טבריה...

מלון הולידיו טבריה

מלון הולידיו טבריה... מלון הולידיו טבריה...

במשביר לצרכן מעבירים את הוזלות המכס ללקוחות